

Hallituksen esitys Eduskunnalle öljyn aiheuttamien pilaantumisvahinkojen kansainvälistä korvausrahastoa koskevan sopimusjärjestelyn ja lainsäädännön muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan, että eduskunta hyväksyisi vuonna 1992 tehdyn pöytäkirjan, jolla muutetaan öljyn aiheuttamien pilaantumisvahinkojen kansainvälisen korvausrahaston perustamisesta vuonna 1971 tehtyä kansainvälistä yleissopimusta.

Eduskunnalle on annettu erillinen hallituksen esitys, jossa ehdotetaan muutettavaksi aluksista aiheutuvista öljyvahingoista johtuvaa vastuuta koskevaa lainsäädäntöä siten, että Suomi voisi myös ratifioida vuonna 1992 tehdyn muutospöytäkirjan, joka koskee öljyn aiheuttamasta pilaantumisvahingosta johtuvasta siviilioikeudellisesta vastuusta vuonna 1969 tehtyä kansainvälistä yleissopimusta.

Suomi on vuonna 1980 liittynyt edellä mainittuihin yleissopimuksiin, jotka koskevat vahingonkorvausvastuuta meritse tapahtuvien öljykuljetusten aiheuttamista vahingoista. Vuonna 1992 hyväksytyillä muutospöytäkirjoilla korotetaan tuntuvasti sekä aluksen omistajan että kansainvälisen korvausrahaston vastuurajoja öljyvahingoista. Järjestelmän soveltamisalaa on laajennettu koskemaan aluevesien lisäksi myös sopimusvaltion talousvyöhykettä tai sitä vastaavaa aluetta. Soveltamisalan piiriin on otettu lastissa kulkevien säiliöalusten lisäksi myös

tyhjinä kulkevat säiliöalukset sekä yhdistelmäalukset tietyn edellytyksin.

Esityksessä ehdotetaan lisäksi, että öljyn aiheuttamasta pilaantumisvahingosta johtuvasta siviilioikeudellisesta vastuusta ja öljyn aiheuttamien pilaantumisvahinkojen kansainvälisen korvausrahaston perustamisesta tehtyjen kansainvälisten yleissopimusten eräiden määräysten hyväksymisestä sekä viimeksi mainitun yleissopimuksen soveltamisesta annettu laki kumottaisiin. Lakia sovellettaisiin kuitenkin tiettyihin vahinkoihin siihen saakka kunnes Suomi irtisanoo öljyn aiheuttamien pilaantumisvahinkojen kansainvälisen korvausrahaston perustamista koskevan vuonna 1971 tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen.

Tarkoituksena on, että vuoden 1992 rahastopöytäkirja ratifioidaan heti sen jälkeen kun ehdotetut lait on hyväksytty ja vahvistettu. Arvioidaan, että rahastoyleissopimus tulee kansainvälisesti voimaan vuonna 1996. Rahastoyleissopimus voi tulla kansainvälisesti voimaan vasta sen jälkeen kun vuoden 1992 vastuuyleissopimus on tullut kansainvälisesti voimaan.

Ehdotetut lait on tarkoitettu tulemaan voimaan samana asetuksella säädettävänä ajan-kohtana kuin vuoden 1992 rahastopöytäkirja.

SISÄLLYSLUETTELO

	Sivu		Sivu
YLEISPERUSTELUT	3	mien pilaantumisvahingosta johtuvasta si-	
1. Johdanto	3	viillioikeudellisesta vastuusta ja öljyn ai-	
2. Nykytila	3	heuttamien pilaantumisvahinkojen kansain-	
2.1. Lainsäädäntö	3	sainvälisen korvausrahaoston perustamisesta	
2.2. Kansainvälinen tilanne	4	tehtyjen kansainvälisten yleissopimusten	
Voimassa olevan rahastoyleissopimuksen		eräiden määräysten hyväksymisestä sekä	
pääpiirteet	4	viimeksi mainitun yleissopimuksen sovel-	
Vuoden 1992 rahastopöytäkirjalla tehtyt		tamisesta annetun lain kumoamisesta ...	10
muutokset	5	2. Vuoden 1992 pöytäkirja öljyn aiheuttamien pi-	
Vuoden 1992 rahastoon maksettava maksu	5	laantumisvahinkojen kansainvälisen korvausra-	
Rahaston organisaatiota koskevat muu-		haston perustamista koskevan vuoden 1971 kansain-	
tokset	5	sainvälisen yleissopimuksen muuttamisesta	10
Pöytäkirjojen voimaantulo ja siitä johtuva		3. Voimaantulo	13
sopimusoikeudellinen tilanne	6	4. Eduskunnan suostumuksen tarpeellisuus	13
2.3. Muut pohjoismaat	6	LAKIEHDOTUKSET	14
2.4. Nykytilan arviointi	6	1. Laki öljyn aiheuttamien pilaantumisvahinkojen	
3. Keskeiset ehdotukset	6	kansainvälisen korvausrahaoston perustamista	
3.1. Rahastopöytäkirjan sisällyttäminen kans-	6	koskevan vuoden 1971 kansainvälisen yleissopi-	
salliseen lainsäädäntöön	6	muksen muuttamisesta tehdyn vuoden 1992 pöy-	
3.2. Uuden vastuu- ja korvausjärjestelmän so-	7	täkirjan eräiden määräysten hyväksymisestä ja	
veltamisala	7	soveltamisesta	14
3.3. Vuoden 1992 rahaston takautumisoikeus .	7	2. Laki öljyn aiheuttamasta pilaantumisvahingosta	
3.4. Kahden järjestelmän soveltaminen siirty-	7	johtuvasta siviilioikeudellisesta vastuusta ja öljyn	
mäkauden aikana	7	aiheuttamasta pilaantumis vahinkojen kansainvä-	
4. Esityksen vaikutukset	8	lisen korvausrahaoston perustamisesta tehtyjen	
4.1. Taloudelliset vaikutukset	8	kansainvälisten yleissopimusten eräiden mää-	
4.2. Organisaatio- ja henkilöstövaikutukset ..	8	räysten hyväksymisestä sekä viimeksi mainitun	
4.3. Ympäristövaikutukset	8	yleissopimuksen soveltamisesta annetun lain ku-	
5. Esityksen valmistelu	8	moamisesta	15
6. Yhteys muihin esityksiin	9	PÖYTÄKIRJA	17
YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT	9	Vuoden 1992 pöytäkirja öljyn aiheuttamien	
1. Lakiehdotusten perustelut	9	pilaantumisvahinkojen kansainvälisen korvaus-	
1.1. Laki öljyn aiheuttamien pilaantumisvahin-		rahaoston perustamista koskevan vuoden 1971	
kojen kansainvälisen korvausrahaoston pe-		kansainvälisen yleissopimuksen muuttamisesta .	17
rustamista koskevan vuoden 1971 kansain-		LIITE	38
välisen yleissopimuksen muuttamisesta		Öljyn aiheuttamien pilaantumisvahinkojen kansain-	
tehdyn vuoden 1992 pöytäkirjan eräiden		välisen korvaus rahaston perustamisesta	
määräysten hyväksymisestä ja soveltami-	9	tehdyn vuoden 1992 yleissopimuksen 1—13 ja	
sesta		36 ter artikla	38
1.2. Vuoden 1992 pöytäkirja öljyn aiheutta-			

YLEISPERUSTELUT

1. Johdanto

Meritse tapahtuvien öljykuljetusten aiheuttamien pilaantumisvahinkojen korvaamiseksi on luotu kansainvälinen vastuu- ja korvausjärjestelmä, joka perustuu kahteen kansainväliseen yleissopimukseen. Toinen yleissopimus on öljyn aiheuttamasta pilaantumisvahingosta johtuvasta siviilioikeudellisesta vastuusta vuonna 1969 tehty kansainvälisen yleissopimus, jäljempänä vuoden 1969 vastuuyleissopimus, ja toinen öljyn aiheuttamien pilaantumisvahinkojen kansainvälisen korvausrahaston perustamisesta vuonna 1971 tehty kansainvälinen yleissopimus, jäljempänä vuoden 1971 rahastoyleissopimus (molemmat SopS 80/80). Suomi on liittynyt molempiin sopimuksiin 1980-luvun alussa ja saattanut sopimuksen määräykset voimaan kansallisella lainsäädännöllä.

Vuoden 1969 vastuuyleissopimuksen mukaan aluksen omistajalla on ankara vastuu hänen omistamansa aluksen aiheuttamasta öljyvahingosta tiettyyn vastuurajaan saakka. Aluksen omistajan vastuuta on täydennetty vuoden 1971 rahastoyleissopimuksella perustamalla kansainvälinen öljyvahinkojen korvausrahasto (*International Oil Pollution Compensation Fund*), jota ylläpidetään sopimusvaltioissa toimivien öljyntuojien suorittamilla maksuilla. Myös korvausrahaston vastuu vahingoista on rajoitettu. Järjestelmän tarkoituksena on mahdollistaa riittävän vahingonkorvauksen saanti öljyn aiheuttamista pilaantumisvahingoista. Kansainvälinen öljyvahinkovastuujärjestelmä on muodostunut maailmanlaajuiseksi järjestelmäksi ja osoittautunut erittäin toimivaksi. Myös Suomi on eräässä tapauksessa saanut korvausta kansainvälisestä öljyvahinkojen korvausrahastosta.

Vuonna 1992 on hyväksytty edellä mainittuja yleissopimuksia koskevat muutospöytäkirjat, joilla öljyvahinkoja koskevaa vastuu- ja korvausjärjestelmää on entisestään parannettu. Korvausjärjestelmän soveltamisalaa on laajennettu koskemaan aluevesien lisäksi myös talousvyöhykettä tai sitä vastaavaa aluetta. Soveltamisalan piiriin on otettu lastissa kulkevien säiliöalusten lisäksi myös tyhjinä kulkevat säiliöalukset sekä yhdistelmäalukset tietyin edellytyksin. Vastuurajoja on lisäksi korotettu tuntuvasti.

Suomi on vuonna 1993 muiden pohjoismai-

den tavoin allekirjoittanut muutospöytäkirjat ratifiointivaraumin. Jotta Suomi voisi ratifioida nämä pöytäkirjat, kansallinen lainsäädäntö tulisi saattaa yhdenmukaiseksi uusien sopimusmääräysten kanssa.

Eduskunnalle on annettu erillinen hallituksen esitys (HE 26/1995 vp), jossa ehdotetaan muutettavaksi aluksista aiheutuvista öljyvahingoista johtuvaa vastuuta koskevaa lainsäädäntöä siten, että Suomi voisi ratifioida vuonna 1992 tehdyn muutospöytäkirjan, joka koskee öljyn aiheuttamasta pilaantumisvahingosta johtuvasta siviilioikeudellisesta vastuusta vuonna 1969 tehtyä kansainvälistä yleissopimusta. Kyseinen yleissopimus koskee aluksen omistajan vastuuta öljyvahingosta.

Vuoden 1992 rahastopöytäkirjan 27 artiklan mukaan vuoden 1971 rahastoyleissopimusta ja vuoden 1992 rahastopöytäkirjaa katsotaan yhdeksi ainoaksi instrumentiksi, jota kutsutaan vuoden 1992 rahastoyleissopimukseksi.

Öljyvahinkovastuuta koskevat kansainväliset sopimukset ja niitä koskevat muutospöytäkirjat liittyvät tiivistä yhteen. Sen vuoksi on katsottu tarkoituksenmukaiseksi tarkastella öljyvahinkojen vastuu- ja korvausjärjestelmää kokonaisuudessaan edellä mainitussa aluksen omistajan öljyvahinkovastuuta koskevassa hallituksen esityksessä, myös siltä osin kuin se koskee kansainvälistä öljyvahinkojen korvausrahastoa. Tässä hallituksen esityksessä on keskitytty rahastoyleissopimusta koskevien muutosten tarkasteluun.

Ehdotettu öljyvahinkoja koskeva lainsäädäntö, joka mahdollistaa vuoden 1992 muutospöytäkirjojen ratifioinnin, on perinteisellä tavalla valmisteltu yhteistyössä muiden pohjoismaiden kanssa.

Pohjoismaiden liittyminen uuteen öljyvahinkojen vastuu- ja korvausjärjestelmään tarkoittaisi tämän hetken arvion mukaan sitä, että pöytäkirjojen voimaantuloa koskevat määräykset täyttyvät. Tämä johtaisi siihen, että pöytäkirjat tulisivat kansainvälisesti voimaan jo vuonna 1996.

2. Nykytila

2.1. Lainsäädäntö

Aluksista aiheutuvien öljyvahinkojen vas-

tuusta ja korvauksista säädetään aluksen omistajaa koskevan vastuun osalta aluksista aiheutuvista öljyvahingoista johtuvasta vastuusta annetussa laissa (401/80), jäljempänä *öljyvahinkovastuulaki*, joka perustuu öljyn vuoden 1969 vastuuleissopimukseen, sekä kansainvälisen korvausrahaston osalta öljyn aiheuttamasta pilaantumisvahingosta johtuvasta siviilioikeudellisesta vastuusta ja öljyn aiheuttamien pilaantumisvahinkojen kansainvälisen korvausrahaston perustamisesta tehtyjen kansainvälisten yleissopimusten eräiden määräysten hyväksymisestä sekä viimeksi mainitun yleissopimuksen soveltamisesta annetussa laissa (1097/80). Lainsäädännöllä on saatettu voimaan kansainvälinen öljyvahinkojen vastuu- ja korvausjärjestelmä.

Vuoden 1971 rahastoyleissopimus on Suomessa saatettu voimaan niin sanotulla sekamuotoisella lailla, jossa on annettu yleissopimukseen liittyviä soveltamissäännöksiä. Rahastoyleissopimuksen valtionsisäisesti sovellettavat, lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset koskevat siviilioikeudellisia ja prosessioikeudellisia kysymyksiä.

2.2. Kansainvälinen tilanne

Voimassa olevan rahastoyleissopimuksen pääpiirteet

Aluksen omistajan öljyvahinkovastuuta koskevassa hallituksen esityksessä on tarkasteltu kokonaisuudessaan öljyvahinkovastuuta koskevien kansainvälisten sopimusten pääpiirteet sekä niihin tehdyt muutokset vuoden 1992 vastu- ja rahastopöytäkirjoilla. Tässä hallituksen esityksessä keskitytään sen vuoksi lähinnä niihin muutoksiin, jotka on tehty vuoden 1992 rahastopöytäkirjalla vuoden 1971 rahastoyleissopimukseen.

Vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen tarkoituksena on täydentää aluksen omistajan vastuuta koskevaa vuoden 1969 vastuuleissopimusta kansainvälisellä rahastolla. Edellytyksenä rahastoyleissopimukseen liittymiselle on, että valtio on osapuolena vastuuleissopimuksessa. Rahastoyleissopimuksen soveltamisala on sama kuin vastuuleissopimuksen.

Vuoden 1971 rahastoyleissopimuksella perustettua kansainvälistä öljyvahinkojen korvausrahastoa voidaan pitää eräänlaisena valtioiden perustamana ja öljyteollisuuden rahoitta-

mana keskinäisenä vakuutusyhtiönä öljyvahinkojen korvaamista varten. Rahastosta korvataan pilaantumisvahinkoja, jotka ovat aiheutuneet rahastoyleissopimukseen liittyneiden valtioiden alueella. Sen lisäksi, että rahasto maksaa korvauksia vahingonkärsijöille, sen tehtävänä on myös vapauttaa aluksen omistaja tietyistä vastuuleissopimuksen aiheuttamasta vastuusta.

Rahastosta voi saada korvausta silloin, kun aluksen omistaja ei ole vastuullinen vastuuleissopimuksen mukaan, kun aluksen omistaja ei kykene suoriutumaan velvoitteistaan taikka vakuutus tai vakuus on riittämätön taikka kun vahinko ylittää aluksen omistajan vastuun rajat. Rahasto on vapautettu korvausvelvollisuudesta, jos vahinko on aiheutunut sotatoimesta tai sota-aluksesta päässeestä öljystä taikka jos korvauksen hakija ei pysty todistamaan, että vahinko on aiheutunut tapahtumasta, jossa on ollut osallisena yksi tai useampi alus yleissopimuksen määritelmien mukaan. Rahaston enimmäisvastuu on yleissopimuksen mukaan 60 miljoonaa erityistä nosto-oikeutta. Erityinen nosto-oikeus (*Special Drawing Right*, SDR) on erityinen Kansainvälisen valuuttarahaston määrittelemä laskentayksikkö. SDR vastasi 6,94 markkaa 12 päivänä tammikuuta 1995 eli rahaston enimmäisvastuu on noin 416 miljoonaa markkaa.

Rahaston toimintaa rahoitetaan sopimusvaltioissa toimivien öljyntuojien suorittamilla maksuilla. Maksu tulee suorittaa, kun tuodun maksuvelvoitteisen öljyn määrä ylittää 150 000 tonnia vuodessa. Öljyntuotajat suorittavat maksun suoraan rahastolle. Maksu vaihtelee vuosittain riippuen rahastosta maksettavien korvausten määrästä. Öljyntuotajat noin 10 sopimusvaltiossa maksavat tällä hetkellä noin 90 prosenttia rahaston maksukertymästä. Suurimmat osuudet maksavat öljyntuotajat Japanissa, Italiassa, Alankomaissa, Ranskassa, Isossa-Britanniassa, Etelä-Koreassa ja Espanjassa. Suomen öljyntuojien osuus rahaston kertymästä on ollut noin 0,85 %.

Rahasto on lähes 17 vuotta kestäneen toimintansa aikana luonut tietyn korvauskäytännön, jonka tavoitteena on mahdollisimman nopean korvauksen maksaminen mahdollisimman alhaisilla kustannuksilla.

Vastuuraja ilmaistaan alkuperäisissä yleissopimuksissa kultafrangeina. Vuonna 1976 tehdyillä pöytäkirjoilla vastuurajoja ilmaiseva yksikkö on muutettu kultafrangista SDR:ksi.

Suomi on ratifioinut pöytäkirjat vuonna 1981. Vastuuyleissopimusta koskeva pöytäkirja tuli Suomen osalta voimaan 8 päivänä huhtikuuta 1981 (SopS 21/81) ja rahastoyleissopimusta koskeva pöytäkirja 24 päivänä marraskuuta 1994 (SopS 83/94).

Vuoden 1992 rahastopöytäkirjalla tehdyt muutokset

Vuoden 1971 rahastoyleissopimus sellaisena kuin se on muutettuna vuoden 1992 rahastopöytäkirjalla muodostaa uuden vuoden 1992 rahastoyleissopimuksen.

Koska öljyvahinkojen vastuu- ja korvausjärjestelmä on yksi kokonaisuus, vuoden 1992 rahastopöytäkirja sisältää samat soveltamisalaa koskevat muutokset kuin vuoden 1992 vastuupöytäkirja. Uuden järjestelmän alueellista soveltamisalaa on laajennettu siten, että se koskee myös sopimusvaltioiden talousvyöhykettä tai sitä vastaavaa aluetta. Järjestelmä koskee myös tyhjinä kulkevia säiliöaluksia sekä yhdistelmäaluksia silloin, kun ne kuljettavat öljyä, ja tällaista kuljetusta seuraavalla matkalla, jollei näytetä, ettei aluksessa ole jäänteitä irtolastina kuljetetusta öljystä. Öljyn määritelmää on muutettu siten, että öljyllä tarkoitetaan pöytäkirjojen mukaan pysyviä mineraaliöljyjä. Vuoden 1992 pöytäkirjoilla laajennettiin tapahtuman määritelmä siten, että se kattaa myös tilanteen, jossa vakavan ja välittömän pilaantumisvahingon vaara on käsillä, eikä vain tilannetta, jossa öljyvahinko on jo tapahtunut. Pilaantumisvahingon määritelmää on myös tarkennettu.

Pöytäkirjoilla on korotettu tuntuvasti sekä aluksen omistajan että rahaston korvausvastuun rajoja. Samalla on tehty joitakin periaatteellisia muutoksia vastuujakoon aluksen omistajan ja rahaston välillä. Rahaston nykyinen velvoite hyvittää aluksen omistajaa tai hänen vakuutuksenantajaansa tietystä näille kuuluvasta vastuusuudesta on poistettu. Rahastopöytäkirjan mukaan rahaston enimmäisvastuulle on asetettu kaksi rajaa. Rahaston enimmäisvastuu ensimmäisessä vaiheessa tulee olemaan 135 miljoonaa SDR:ää eli noin 940 miljoonaa markkaa. Siinä vaiheessa kun rahastopöytäkirjaan kuuluvassa kolmessa sopimusvaltiossa vastaanotetaan yli 600 miljoonaa tonnia öljyä vuodessa, rahaston enimmäisvastuu nousee 200 miljoonaan SDR:ään eli noin 1 400

miljoonaan markkaan. Näillä näkymin on epätodennäköistä, että toinen vaihe toteutuisi, koska Yhdysvallat suurena öljyntuojana on jättäytynyt järjestelmän ulkopuolelle.

Pöytäkirjoihin on sisällytetty määräykset, jotka mahdollistavat vastuurajojen tulevaisuudessa tehtävät korotukset yleissopimuksia koskevaa perinteistä muutosprosessia joustavammin.

Vuoden 1992 rahastoon maksettava maksu

Rahastopöytäkirjaan on sisällytetty uusi 36 ter artikla, jonka mukaan asetetaan määrätyn siirtymäkauden aikana tietty katto yksittäisen maan öljyteollisuuden velvollisuudelle suorittaa maksu vuoden 1992 rahastoon. Artikla hyväksyttiin lähinnä Japanin saamiseksi mukaan uuteen järjestelmään. Japanin öljyteollisuus maksoi järjestelmän alkuvaiheessa noin 40 prosenttia vuoden 1971 rahaston maksukertymästä ja vuonna 1991 noin 29 prosenttia siitä. Arvioiden mukaan Japanin öljyteollisuuden maksusuus vuoden 1992 rahastossa olisi ilman maksukattoa ollut alkuvaiheessa noin 54 prosenttia. Maksukattoa koskeva järjestely on väliaikainen ja koskee vain vuoden 1992 rahastoa.

Rahastopöytäkirjan mukainen väliaikainen maksukatto tarkoittaa sitä, että öljyntuotajat yksittäisessä sopimusvaltiossa eivät ole velvollisia maksamaan enempää kuin 27,5 prosenttia vuoden 1992 rahaston maksukertymästä. Järjestelmä on väliaikainen siten, että se lakkaa kun vuoden 1992 rahaston maksuveloitteisen öljyntuonnin määrä on noussut 750 miljoonaan tonniin tai kun viisi vuotta on kulunut pöytäkirjan voimaantulosta. Järjestelystä seuraa, että öljyntuotajat muissa sopimusvaltioissa joutuvat tietyn siirtymäkauden aikana, joka on korkeintaan viisi vuotta, maksamaan sen vajauksen, jonka maksukatto aiheuttaa vuoden 1992 rahaston maksukertymässä. Väliaikaisen maksujärjestelyn hyväksymisen myötä Japani saattoi ratifioida uudet pöytäkirjat jo elokuussa 1994. Pöytäkirjojen ratifiointitilanteen nopean kehityksen johdosta on arvioitu, että 750 miljoonan tonnien raja saavutetaan lähivuosina, minkä vuoksi väliaikaista maksukattoa koskeva järjestely jää erittäin lyhytaikaiseksi.

Rahaston organisaatiota koskevat muutokset

Rahastopöytäkirjalla on myös muutettu ra-

haston organisaatiota ja hallintoa koskevia määräyksiä. Nykyinen toimeenpaneva komitea, jonka pääasiallisena tehtävänä on käsitellä rahastoon kohdistettuja korvausvaatimuksia, korvataan erikseen asetettavilla pysyvillä sekä väliaikaisilla työryhmillä. Ylin päättävä elin on edelleen yleiskokous, jossa kaikki jäsenvaltiot ovat edustettuina. Juoksevien asioiden hoitoa varten on johtaja ja sihteeristö. Tarkoituksena on, että vuoden 1971 rahaston johtaja ja sihteeristö hoitaisivat myös vuoden 1992 rahaston juoksevat asiat.

Pöytäkirjojen voimaantulo ja siitä johtuva sopimusoikeudellinen tilanne

Vuoden 1992 rahastopöytäkirjaan saa liittyä ainoastaan sellainen valtio, joka on vuoden 1992 vastuupöytäkirjan osapuoli tai samalla liittyä siihen. Rahastopöytäkirja tulee voimaan 12 kuukautta sen jälkeen kun 8 valtiota on ratifioinut sen, kun näiden maiden maksuvelvoitteisen öljyn määrä on edellisenä vuonna yhteensä 450 miljoonaa tonnia.

Aluksen omistajan öljyvahinkovastuuta koskevassa hallituksen esityksessä on selostettu, miten vuoden 1992 pöytäkirjoihin voi liittyä kuulumalla kuitenkin edelleen myös vuoden 1969 ja vuoden 1971 yleissopimukseen tietyn siirtymäkauden ajan.

2.3. Muut pohjoismaat

Vuoden 1992 öljyvahinkoja koskevan vastu- ja korvausjärjestelmän sisällyttämistä kansalliseen lainsäädäntöön on valmisteltu yhteistyössä Norjan, Ruotsin ja Tanskan kanssa. Uusi lainsäädäntö on hyväksytty Tanskassa ja Norjassa vuonna 1995. Ruotsissa hallituksen esitys uudeksi lainsäädännöksi on annettu valtiopäiville maaliskuussa 1995. Tarkoituksena on, että pohjoismaat ratifioivat vuoden 1992 pöytäkirjat välittömästi sen jälkeen, kun kansallinen lainsäädäntö on hyväksytty. Tällä tavalla pohjoismaat voivat vaikuttaa uuden järjestelmän nopeaan voimaan tuloon kansainvälisesti.

2.4. Nykytilan arviointi

Aluksen omistajan öljyvahinkovastuuta kos-

kevassa hallituksen esityksessä on esitetty arvio nykytilasta sekä siitä, minkä vuoksi katsotaan, että Suomen tulisi liittyä uuteen vastuu- ja korvausjärjestelmään. Rahastopöytäkirjan osalta voi tässä yhteydessä vielä korostaa, että rahaston enimmäisvastuu nousee yli kaksikertaiseksi nykyisestä. Vastuu nousee 60 miljoonasta SDR:stä 135 miljoonaan SDR:ään eli noin 416 miljoonasta markasta 940 miljoonaan markkaan.

Tietyn siirtymäkauden aikana öljyteollisuutta voi rasittaa vuoden 1992 rahastoyleissopimuksen mukainen erityismääräys tietystä maksuvelvollisuuden katosta. Tätä järjestelyä on selostettu jaksossa 2.2. Yksittäisen maan öljyteollisuudelle myönnetystä maksukatosta seuraa, että öljyntuotajat muissa sopimusvaltioissa joutuvat tietyn, korkeintaan viisi vuotta kestävän siirtymäkauden aikana maksamaan sen vajauksen, jonka maksukatto aiheuttaa vuoden 1992 rahaston maksukertymässä. Ottaen huomioon järjestelyn tarkoituksen eli saada rahaston tällä hetkellä suurin maksaja Japani mukaan uuteen järjestelmään, sitä voidaan kuitenkin pidemmällä aikavälillä pitää Suomen öljyteollisuutta hyödyttävänä. Siirtymäkausi tulee nykyisen arvion mukaan olemaan erittäin lyhyt.

3. Keskeiset ehdotukset

3.1. Rahastopöytäkirjan sisällyttäminen kansalliseen lainsäädäntöön

Ehdotetulla lailla korvattaisiin öljyn aiheuttamasta pilaantumisvahingosta johtuvasta siviilioikeudellisesta vastuusta ja öljyn aiheuttamien pilaantumisvahinkojen kansainvälisen korvausrahaston perustamisesta tehtyjen kansainvälisten yleissopimusten eräiden määräysten hyväksymisestä sekä viimeksi mainitun yleissopimuksen soveltamisesta annettu laki, jäljempänä *vanha rahastolaki*, siltä osin kuin se koskee kansainvälisen korvausrahaston perustamisesta tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen eräiden määräysten hyväksymistä ja soveltamista.

Lakiehdotuksen mukaan saatettaisiin voimaan vuoden 1992 rahastopöytäkirja eli vuoden 1992 rahastoyleissopimus Suomessa lailla siltä osin kuin yleissopimuksen määräykset kuuluvat lainsäädännön alaan. Vuoden 1992 rahastoyleissopimuksen 1—13 sekä 36 artikla sisältävät määräyksiä, jotka kuuluvat lain-

säädännön alaan. Ne koskevat lähinnä siviilioikeudellisia ja prosessioikeudellisia kysymyksiä. Vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen 1 — 13 artikloista sekä niihin vuoden 1992 muutospöytäkirjalla tehdyistä muutoksista on tehty yhdistelmä, joka on esityksen liitteessä 2.

Lakiehdotukseen sisältyy tämän lisäksi eräitä yleissopimuksen soveltamista koskevia säännöksiä. Menettely vastaa sitä menettelyä, jota noudatettiin vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen osalta. Tältä osin voidaan viitata myös vuoden 1971 rahastoyleissopimusta koskevaan hallituksen esitykseen (HE 2/1980 vp).

3.2. Uuden vastuu- ja korvausjärjestelmän soveltamisala

Vuoden 1992 rahastopöytäkirjaan sisältyvät soveltamisalaa koskevat muutokset vastaavat vuoden 1992 vastuupöytäkirjan muutoksia. Näitä muutoksia on yksityiskohtaisesti selostettu aluksen omistajan öljyvahinkovastuuta koskevassa hallituksen esityksessä.

3.3. Vuoden 1992 rahaston takautumisoikeus

Vuoden 1992 rahastoyleissopimuksen 9 artiklan 2 kappaleen mukaan, joka vastaa vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen vastaavaa määräystä, yleissopimuksen määräykset eivät vaikuta takautumis- tai sijaantulo-oikeuteen, joka kuuluu rahastolle muihin kuin aluksen omistajaan tai tämän takaajaan nähden. Artiklan mukaan rahaston sijaantulo-oikeus ei saa olla heikompi kuin korvausta saaneen henkilön vakuutuksenantajilla on. Muilta osin rahaston oikeuksista tältä osin voidaan säätää kansallisessa laissa. Yleissopimuksen määräys tarkoittaisi sitä, että rahastolla, ilman nimenomaista säännöstä, olisi mahdollisuus käyttää takautumisoikeutta yleisten vahingonkorvausoikeudellisten periaatteiden mukaisesti, toisin sanoen jokaista sellaista henkilöä kohtaan, joka tahallisesti tai tuottamuksesta on aiheuttanut öljyvahingon.

Vuoden 1992 rahastoyleissopimuksen mukaisen rahaston takautumis- ja sijaantulo-oikeudesta ehdotetaan säädettäväksi, että rahaston takautumisoikeus muita kuin aluksen omistajaa ja hänen takaajaa kohtaan määräytyisi samalla tavalla kuin ehdotuksessa merilain 10 luvun 4 §:n 3 momentiksi, joka koskee aluksen

omistajan takautumisoikeutta mainitussa pykälässä tarkoitettuja henkilöitä kohtaan. Muita ulkopuolisia henkilöitä kohtaan rahaston takautumisoikeus määräytyisi vakuutusopimuslain 25 §:n 1 momentin (100/93) mukaan. Tämä vastaa periaatteessa sitä ratkaisua, joka tehtiin Suomessa kun vuoden 1971 rahastoyleissopimus sisällytettiin kansalliseen lainsäädäntöön. Katsottiin silloin, että rahastolla ei tulisi olla laajempi takautumisoikeus kuin yleensä vakuutuksenantajalla tai aluksen omistajalla, eikä tätä periaatetta ole syytä muuttaa vuoden 1992 rahastoyleissopimuksen osalta.

Lakiehdotuksen takautumisoikeutta koskeva säännös tarkoittaa sitä, että rahastolla olisi takautumisoikeus vain silloin, kun vahinko on aiheutettu tahallisesti tai törkeästä tuottamuksesta.

3.4. Kahden järjestelmän soveltaminen siirtymäkauden aikana

On tarkoitus että Suomi muiden Pohjoismaiden tavoin liittyisi uuteen järjestelmään siten, että Suomi tietyn siirtymäkauden aikana kuuluisi samanaikaisesti sekä vanhaan että uuteen järjestelmään. Aluksen omistajan öljyvahinkovastuuta koskevassa hallituksen esityksessä on tarkemmin selostettu, millä tavalla tämä voidaan tehdä ja miten vanha ja uusi järjestelmä toimivat rinnakkain. Pöytäkirjoissa tämä järjestely on tehty mahdolliseksi lähinnä sen varmistamiseksi, että vuoden 1992 rahastolla olisi riittävä taloudellinen kantokyky siinä vaiheessa kun vanha rahastoyleissopimus sanotaan irti. On myös katsottu, että tämä järjestely mahdollistaa uuden vastuu- ja korvausjärjestelmän mahdollisimman nopean voimaantulon. Siirtymäkauden järjestely ei vaikuta vahingonkäräjöiden asemaan. He saavat viime kädessä aina korvausta vuoden 1992 järjestelmän mukaisesti, edellyttäen, että vahinko on sattunut valtiossa, joka on liittynyt vuoden 1992 rahastoyleissopimukseen.

Pöytäkirjoissa on myös määräykset kahden korvausjärjestelmän rinnakkaisen soveltamisen lakkaamisesta. Vuoden 1992 rahastopöytäkirjan 31 artiklan mukaan valtio on velvollinen irtisanomaan vuoden 1969 ja vuoden 1971 yleissopimukset kun vähintään kahdeksan valtiota on tullut vuoden 1992 rahastopöytäkirjan osapuoliksi ja kun edellisenä vuonna vastaan-

otetun maksuvelvoitteisen öljyn määrä on vähintään 750 miljoonaa tonnia.

Pöytäkirjojen ratifiointitilanteesta tapahtuneen nopean kehityksen johdosta on arvioitu, että yllä mainittu 750 miljoonan tonnin raja saavutetaan lähivuosina. Tämän vuoksi kahden rinnakkaisen järjestelmän soveltaminen jää lyhytaikaiseksi.

Esityksessä ehdotetaan lisäksi, että vanha rahastolaki kumottaisiin. Ehdotuksen mukaan lakia sovellettaisiin kuitenkin siihen saakka, kunnes Suomi irtisanoo vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen.

4. Esityksen vaikutukset

4.1. Taloudelliset vaikutukset

Aluksen omistajan öljyvahinkovastuuta koskevassa hallituksen esityksessä on selostettu niitä taloudellisia vaikutuksia, jotka seuraavat liittymisestä uuteen öljyvahinkojen vastuu- ja korvausjärjestelmään. Liittyminen ei aiheuta julkistaloudellisten menojen lisääntymistä.

Kansainvälisen rahaston toimintaa rahoitetaan sopimusvaltioissa toimivien öljyntuojien suorittamilla maksuilla. Öljyntuotajat suorittavat maksun suoraan rahastolle. Maksu vaihtelee vuosittain riippuen rahastosta maksettavien korvausten määrästä. Suomen öljyntuojien osuus vuoden 1971 rahaston kertymästä on ollut noin 0,85 %.

Vuoden 1992 rahaston enimmäisvastuu on korotettu verrattuna vuoden 1971 rahastoon. Vastuu- ja korvausjärjestelmän soveltamisalaa on myös laajennettu. Näiden tekijöiden vuoksi voidaan ennakoita, että rahastoon maksettavat maksut tulevat lisääntymään tulevaisuudessa. Korotuksen suuruudesta ei kuitenkaan tässä vaiheessa voida esittää tarkkaa arviota, koska rahastoon perittävät maksut määräytyvät tapahtuneiden onnettomuuksien ja niistä maksettujen korvausten perusteella. Maksuosuuden suuruuteen vaikuttaa lisäksi vuoden 1992 rahastoyleissopimukseen liittyvien valtioiden lukumäärä, erityisesti sellaisten, jotka ovat suuria öljyntuotajia.

Vuoden 1992 rahaston alkuvaiheessa voidaan kuitenkin arvioida, että Suomen öljyteollisuuden maksuosuus olisi noin 1,42 %. Arvio perustuu vuoden 1992 rahastoyleissopimukseen jo liittyneiden maiden eli Saksan, Ison-Britannian, Norjan, Ranskan ja Japanin sekä lähitu-

levaisuudessa liittyvien maiden eli Suomen, Ruotsin, Tanskan ja Alankomaiden vuoden 1993 öljyntuontiin, joka oli yhteensä noin 650 miljoonaa tonnia.

Tässä yhteydessä on kuitenkin otettava huomioon edellä jaksossa 2.2 selostettu rahastopöytäkirjan 36 ter artikla, joka sisältää määräykset maksukatosta yksittäisen valtion öljyntuojien osalta tietyn siirtymäkauden ajan. Mikäli tämän väliaikaisen järjestelyn aikana tapahtuu öljyvahinko, josta myös vuoden 1992 rahasto tulee maksuvelvolliseksi, Suomen öljyntuojien osuus vuoden 1992 rahaston maksukertymästä tulisi olemaan suurempi kuin normaalisti uuden järjestelmän mukaan. Maksukattoa koskeva järjestely tulee kuitenkin nykyisen arvion mukaan olemaan erittäin lyhytaikainen.

4.2. Organisaatio- ja henkilöstövaikutukset

Esityksellä ei ole organisaatio- tai henkilöstövaikutuksia.

4.3. Ympäristövaikutukset

Aluksen omistajan öljyvahinkovastuuta koskevassa hallituksen esityksessä on selostettu uuden vastuu- ja korvausjärjestelmän ympäristövaikutukset.

5. Esityksen valmistelu

Ehdotukset tarvittavaksi lainsäädännöksi, jotta Suomi voisi liittyä vuoden 1992 vastuu- ja rahastopöytäkirjoihin, on valmisteltu merenkulun neuvottelukunnan lainsäädäntöjaostossa sekä virkatyönä liikenneministeriössä, sekä rahastopöytäkirjan osalta lisäksi ulkoasiainministeriössä. Valmistelutyössä ovat olleet edustettuina liikenneministeriön lisäksi muun muassa ympäristöministeriö, merenkulkuhallitus, Suomen Varustamoyhdistys ja Öljyalan Keskusliitto.

Ehdotus uudeksi öljyvahinkovastuuta koskevaksi lainsäädännöksi on myös perinteisellä tavalla valmisteltu pohjoismaisena yhteistyönä.

Ehdotuksesta hallituksen esitykseksi aluksen omistajan öljyvahinkovastuuta koskevaksi lainsäädännöksi, jossa käsitellään uutta vastuu- ja korvausjärjestelmää kokonaisuudessaan, on

pyydetty lausuntoa oikeusministeriöltä, sisäasiainministeriöltä, ympäristöministeriöltä, merenkulkuhallitukselta, Suomen Varustamoyhdistykseltä, Ålands Redarföreningiltä, Ulkomaanliikenteen Pientonnistoyhdistykseltä, Suomen Konepäälystöliitolta, Suomen Laivanpäälystöliitolta, Suomen Merimies-Uniionilta, Öljyalan Keskusliitolta, Teollisuuden ja Työantajain Keskusliitolta, Merivakuutusyhtiöiden Yhdistykseltä, Åbo Akademien rättsvetenskapliga institutionenilta ja Suomen Merioikeusyhdistykseltä. Annetuissa lausunnoissa on yleisesti suhtauduttu myönteisesti ehdotettuun lainsäädäntöön ja pidetty tärkeänä, että Suomi ratifioi vuoden 1992 vastuu- ja rahastopöytäkirjat niin pian kuin mahdollista.

Ehdotuksesta vuoden 1992 rahastoyleissopimuksen määräysten sisällyttämisestä Suomen lainsäädäntöön siltä osin kuin ne kuuluvat lainsäädännön alaan on pyydetty lausunto Öljyalan Keskusliitolta. Lausunnossaan Öljyalan

Keskusliitto on todennut, ettei sillä ole huomauttamista ehdotuksen johdosta.

6. Yhteys muihin esityksiin

Edellä jaksossa 1 on todettu, että kansainvälinen öljyvahinkojen vastuu- ja korvausjärjestelmä, joka muodostuu aluksen omistajan vastuuta koskevasta vastuuyleissopimuksesta sekä kansainvälistä öljyvahinkojen korvausrahastoa koskevasta rahastoyleissopimuksesta, on yksi kokonaisuus. Aluksista aiheutuvista öljyvahingoista johtuvasta vastuusta annetun lainsäädännön muuttamisesta annetussa hallituksen esityksessä (HE 26/95 vp) on tarkasteltu tätä järjestelmää yhtenä kokonaisuutena.

Tarkoituksena on, että yllä mainittu hallituksen esitys sekä tämä esitys voitaisiin käsitellä samanaikaisesti.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1.1. Laki öljyn aiheuttamien pilaantumisvahinkojen kansainvälisen korvausrahaston perustamista koskevan vuoden 1971 kansainvälisen yleissopimuksen muuttamisesta tehdyn vuoden 1992 pöytäkirjan eräiden määräysten hyväksymisestä ja soveltamisesta

1 §. Pykälä sisältäisi tavanmukaisen blanket-tisäännöksen rahastoyleissopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta.

Esityksen liite 2 sisältää vuoden 1992 rahastoyleissopimuksen 1—13 ja 36 ter artiklat sellaisina kuin ne ovat yhdistettyinä vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen ja vuoden 1992 rahastopöytäkirjan perusteella.

2 §. Pykälässä olisi säännökset vuoden 1992 rahastoyleissopimuksen mukaisen rahaston takautumisoikeudesta muita kuin aluksen omistajaa tai tämän vakuutuksenantajaa kohtaan. Pykälä vastaisi asiasisällöltään vanhan rahastolain 2 §:ää niillä muutoksilla, jotka johtuvat

vuoden 1992 rahastopöytäkirjasta. Yleisperustelujen jaksossa 3 on selostettu säännöksen taustaa.

Rahaston takautumisoikeus niitä henkilöitä kohtaan, jotka mainitaan aluksen omistajan öljyvahinkovastuuta koskevassa ehdotuksessa merilain 10 luvun 4 §:ksi, määräytyisi samalla tavalla kuin aluksen omistajan takautumisoikeus mainitun pykälän 3 momentin mukaan.

Ehdotetun merilain 10 luvun 4 § koskee 1) aluksen omistajan palveluksessa olevaa tai hänen asiamiestään ja laivaväkeen kuuluvaa henkilöä, 2) luotsia ja sellaista henkilöä, joka kuulumatta laivaväkeen työskentelee aluksen lukuun, 3) sellaista laivanvarustajaa, joka ei omista alusta, ja muuta henkilöä, joka aluksen omistajan asemasta käyttää alusta, rahdinantajaa, lastinantajaa, laivaajaa, lastin vastaanottajaa tai lastinomistajaa, 4) henkilöä, joka aluksen omistajan, laivanvarustajan tai päällikön suostumuksella tai viranomaisen toimeksiantosta suorittaa pelastustyötä, 5) torjuntatoi-

menpiteiden suorittajaa ja 6) sellaista henkilöä, joka on 2—5 kohdassa tarkoitetun henkilön palveluksessa tai asiamies.

Ehdotetun merilain 10 luvun 4 §:n 3 momentin mukaan aluksen omistajan takautumisoikeus koskee edellä mainittuja 1—2 sekä 3—6 kohdassa tarkoitettuja henkilöitä. Takautumisoikeuden syntyminen edellyttää kyseisen 3 momentin mukaan, että vahingon aiheuttaja on aiheuttanut vahingon tahallaan tai törkeästä tuottamuksesta tietäen, että sellainen vanhinko todennäköisesti syntyisi.

3 §. Pykälä koskisi rahastoa vastaan Suomessa nostettavan kanteen oikeuspaikkaa. Pykälän mukaan kanne olisi nostettava siinä tuomioistuimessa, joka on toimivaltainen käsittelemään öljyvahinkoa koskeva korvauskanne. Aluksen omistajan öljyvahinkovastuuta koskevan ehdotuksen mukaan tästä säädettäisiin merilain 21 luvun 3 a §:ssä. Mainitun pykälän 3 momentin mukaan toimivaltainen suomalainen tuomioistuin olisi Helsingin kärjäoikeus. Merilain 21 luvun 1 §:stä seuraa, että asia on käsiteltävä Helsingin merioikeudessa. Pykälä vastaisi asiasisällöltään vanhan rahastolain 3 §:ää.

4 §. Pykälässä säädettäisiin rahastolle annettavasta tiedoksiannosta öljyvahingon korvaamista koskevassa oikeudenkäynnissä. Pykälä vastaisi asiasisällöltään vanhan rahastolain 4 §:ää. Pykälään on vain tehty ne muutokset, jotka johtuvat Suomen prosessioikeudellisiin säännöksiin tehdyistä muutoksista.

5 §. Pykälän mukaan sovellettaisiin rahastoa vastaan annetun tuomion täytäntöönpanoon ehdotusta merilain 22 luvun 6 §:ksi, joka sisältää aluksen omistajan öljyvahinkovastuuta koskevaan esitykseen. Pykälä vastaisi asiasisällöltään vanhan rahastolain 5 §:ää. Pykälä sisältäisi viittausta koskeva muutos, joka johtuu aluksen omistajan öljyvahinkovastuuta koskevien säännösten sisällyttämisestä merilakiin.

6 §. Pykälässä selvennettäisiin, mitä tarkoitetaan rahastoyleissopimuksen 4 ja 12 artiklassa mainitulla laskentayksiköllä. Pykälä perustuisi rahastopöytäkirjan 2 artiklaan.

7 §. Pykälä sisältäisi tavanmukaisen asetuksenantovaltuutuksen.

8 §. Laki ehdotetaan 1 momentin mukaan tulemaan voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana. Vanhaa rahastolakia sovellettaisiin kuitenkin tietyn siirtymäkauden ajan siten kuin siitä on ehdotettu säädettäväksi laissa vanhan rahastolain kumoamisesta.

1.2. Laki öljyn aiheuttamasta pilaantumisvahingosta johtuvasta siviilioikeudellisesta vastuusta ja öljyn aiheuttamien pilaantumisvahinkojen kansainvälisen korvausrahaston perustamisesta tehtyjen kansainvälisten yleissopimusten eräiden määräysten hyväksymisestä sekä viimeksi mainitun yleissopimuksen soveltamisesta annetun lain kumoamisesta

1 §. Vanhaa rahastolakia ehdotetaan kumotavaksi.

2 §. Laki ehdotetaan 1 momentin mukaan tulemaan voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana.

Vanhaa rahastolakia sovellettaisiin ehdotetun 2 momentin mukaan tiedun siirtymäkauden ajan pykälän 3 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa ja siinä säädetyin edellytyksin.

On tarkoitus, että Suomi samalla tavalla kuin muut pohjoismaat titetyn siirtymäkauden aikana soveltaisi sekä vanhaa että uutta öljyvahinkojen korvausjärjestelmää. Ehdotusta ja sen taustaa on selostettu yksityiskohtaisesti aluksen omistajan öljyvahinkovastuuta koskeva hallituksen esityksessä.

Ehdotettu 3 momentti tarkoittaisi vuoden 1992 rahaston osalta sitä, että se on velvollinen maksamaan korvausta vasta silloin, kun alkuperäisen järjestelmän piiriin kuuluvia vahinkoja ei ole korvattu täysimääräisesti öljyvahinkovastuulain nojalla taikka vuoden 1971 rahastosta tai ehdotetun merilain 10 luvun nojalla.

Suomessa sovellettaisiin siten edelleen myös vanhaa rahastolakia niin kauan kuin vuoden 1971 rahastoyleissopimus on voimassa Suomen osalta. Siirtymäkauden järjestely ei vaikuta vahingonkäräjöiden asemaan. He saavat kuitenkin viime kädessä korvausta vuoden 1992 järjestelmän mukaisesti, edellyttäen, että vahinko on sattunut valtiossa, joka on liittynyt vuoden 1992 rahastoyleissopimukseen.

2. Vuoden 1992 pöytäkirja öljyn aiheuttamien pilaantumisvahinkojen kansainvälisen korvausrahaston perustamista koskevan vuonna 1971 tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen muuttamisesta

1 artikla. Artiklassa todetaan, että yleissopimus, jota pöytäkirjan määräyksillä muutetaan on vuoden 1971 rahastoyleissopimus. Sellaisen

valtion osalta, joka on liittynyt vuoden 1971 rahastoyleissopimusta muuttaneeseen vuoden 1976 pöytäkirjaan viittauksella tarkoitetaan alkuperäistä yleissopimusta sellaisena kuin se on pöytäkirjalla muutettuna.

2 artikla. Artiklalla muutetaan alkuperäisen yleissopimuksen (jäljempänä *rahastoyleissopimus*) 1 artiklaa. Artiklassa todetaan, että vuoden 1992 vastuuyleissopimus tarkoittaa vuoden 1992 kansainvälistä yleissopimusta öljyn aiheuttamasta pilaantumisvahingosta johtuvasta siviilioikeudellisesta vastuusta.

Artiklassa todetaan lisäksi, että "alus", "henkilö", "omistaja", "öljy", "pilaantumisvahinko", "torjuntatoimenpiteet", "tapahtuma" tarkoittavat samaa kuin vuoden 1992 vastuuyleissopimuksessa.

3 artikla. Artiklan mukaan perustetaan uusi kansainvälinen rahasto öljyvahinkojen korvaamista varten, jonka nimeksi tulee vuoden 1992 kansainvälinen öljyvahinkojen korvausrahasto. Uusi rahasto korvaa vanhan rahaston tavoin pilaantumisvahinkoja siltä osin kuin vuoden 1992 vastuuyleissopimuksen antama suoja on riittämätön. Nykyisen rahaston velvoite hyvittää aluksen omistajaa tai hänen vakuutusenantajaansa tietyistä näille kuuluvasta vastuusuudesta on poistettu. Tämä on aiheuttanut eräitä seurannaismuutoksia muissa määräyksissä.

4 artikla. Artiklalla muutetaan rahastoyleissopimuksen 3 artiklaa, joka koskee yleissopimuksen maantieteellistä soveltamisalaa.

Artiklan mukaan laajennetaan vuoden 1992 rahastoyleissopimuksen maantieteellistä soveltamisalaa samalla tavoin kuin vuoden 1992 vastuuyleissopimuksessa. Se koskee siten sopimusvaltion aluemerien lisäksi myös sopimusvaltion talousvyöhykettä tai sitä vastaavaa aluetta.

5 artikla. Artiklalla muutetaan rahastoyleissopimuksen 4—9 artiklaa koskeva otsikko.

6 artikla. Artiklalla muutetaan rahastoyleissopimuksen 4 artiklaa, joka koskee korvauksen maksamista rahastosta ja maksettavan korvauksen enimmäismäärää.

Artiklan 2 kappaleen mukaan muutetaan vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen 4 artiklan 3 kappaletta siten, että rahasto ei voi vapautua korvausvelvollisuudesta torjuntatoimenpiteiden osalta tilanteessa, jolloin rahasto muuten voitaisiin vapauttaa kokonaan tai osittain velvollisuudesta maksaa korvausta henkilölle, joka

omalla tahallisella teollaan taikka laiminlyönnillään on aiheuttanut vahingon.

Artiklan 3 kappaleen mukaan muutetaan rahaston enimmäisvastuun suuruus. Vuoden 1992 rahaston enimmäisvastuu on 135 miljoonaa laskentayksikköä jokaisen erillisen tapahtuman osalta.

Artiklan 3 kappaleen d-kohdassa selvennetään, että vuoden 1992 vastuuyleissopimuksen mukaisesti perustetulle rahastolle mahdollisesti kertyvää korkoa ei oteta huomioon laskettaessa rahaston maksettavaksi kuuluvaa enimmäiskorvausta. Saman kappaleen e-kohdassa tarkennetaan, miten rahaston vastuu muunnetaan kansalliseksi valuutaksi. Muuntaminen tapahtuu sen arvon mukaisesti, joka kansallisella valuutalla on erityisnosto-oikeuteen verrattuna sinä päivänä, jonka rahaston yleiskokous määrää ensimmäiseksi korvauksen maksupäiväksi.

Artiklan 4 kappaleessa määrätään, miten rahastosta maksettavan korvauksen enimmäismäärä on jaettava vaatimusten esittäjien kesken. Kappaleen mukaan jokaisen toteennäytetyn vaatimuksen suhde vaatimuksen esittäjän rahastoyleissopimuksen nojalla saamaan korvaussummaan on kaikkien vaatimuksen esittäjien osalta sama. Määräys vastaa periaatteessa vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen vastaavaa määräystä. Siitä on kuitenkin poistettu viittaus vastuuyleissopimukseen, koska se on aiheuttanut tulkintaongelmia.

Artiklan 5 kappaleen mukaan sisällytetään rahastoyleissopimukseen määräys, jonka mukaan rahaston yleiskokous voi päättää, että korvaus voidaan maksaa rahastoyleissopimuksen mukaan poikkeustapauksissa, vaikka aluksen omistaja ei olisikaan perustanut vastuuyleissopimuksen mukaista rahastoa.

7 artikla. Artiklalla kumotaan rahastoyleissopimuksen 5 artikla, joka koskee aluksen omistajalle maksettavaa hyvitystä.

Kuten aikaisemmin 3 artiklan kohdalla on todettu, rahaston velvollisuus hyvittää aluksen omistajaa tietyistä hänelle kuuluvasta vastuusuudesta, on kumottu.

8—11 artikla. Pöytäkirjan 8—11 artikla sisältävät lähinnä muutoksia rahastoyleissopimuksen 6—9 artiklaan, jotka johtuvat siitä, että rahaston velvollisuus hyvittää aluksen omistajaa on kumottu.

12 ja 13 artikla. Pöytäkirjan 12 ja 13 artikla sisältävät muutoksia 10 ja 11 artiklaan, jotka koskevat rahastolle maksettavaa perusmaksua. Pöytäkirjan muutoksilla on poistettu rahasto-

yleissopimukseen liittyvän valtion velvollisuus maksaa perusmaksu liittymisen yhteydessä.

14 artikla. Artiklalla muutetaan rahastoyleissopimuksen 12 artiklaa, joka koskee rahaston budjettia. Pöytäkirjalla tehty muutokset merkitsevät pääasiassa sitä, että yleissopimuksen teksti on sovitettu siihen käytäntöön, joka on kehittynyt kansainvälisen öljyvahinkorahaston puitteissa rahaston budjetin vahvistamisen osalta.

15 artikla. Artiklalla muutetaan rahastoyleissopimuksen 13 artikla, joka koskee maksun viivästymistä. Muutoksen mukaan viivästyskorke määrätään rahaston ohjesäännössä eikä niinkuin nykyään yleiskokouksen päätöksellä.

16 artikla. Artiklan mukaan sisällytetään uusi määräys rahastoyleissopimuksen 15 artiklaan, jonka mukaan sellainen sopimusvaltio, joka ei täytä velvollisuuttaan ilmoittaa maksuvelvolliset rahastolle, voidaan voivoittaa korvaamaan rahastolle tästä aiheutunut menetys.

17 artikla. Artiklassa määrätään rahaston organisaatiosta. Pöytäkirjalla on muutettu rahaston organisaatiota siten, että uudella rahastolla ei enää ole toimeenpanevaa komiteaa. Rahasto voi sen sijaan asettaa tarpeelliseksi katsomiaan väliaikaisia tai pysyviä työryhmiä.

18 artikla. Pöytäkirjan 18 artiklan 3 kappaleen mukaan täydennetään rahastoyleissopimuksen yleiskokousta koskevia määräyksiä siten, että yleiskokous voi asettaa väliaikaisia tai pysyviä työryhmiä. Kappale sisältää myös määräyksiä näiden työryhmien kokoonpanosta.

19—24 artikla. Vuoden 1992 rahastolla ei ole enää toimeenpanevaa komiteaa. Tämän vuoksi kumotaan pöytäkirjalla rahastoyleissopimuksen toimeenpanevaa komiteaa koskevat 21—27 artikla ja tehdään seurannaismuutokset yleissopimuksen 19, 29 ja 31—33 artikloihin.

25 artikla. Artiklalla muutetaan rahastoyleissopimuksen 35 artiklaa, joka liittyy korvausvaatimusten esittämiseen yleissopimuksen voimaantulon yhteydessä. Artiklan mukaan korvausvaatimuksia ei saa esittää tapahtumista, jotka sattuvat sen jälkeen kuin yleissopimus on tullut voimaan ennen kuin voimaantulopäivästä on kulunut 120 päivää.

26 artikla. Artiklalla sisällytetään uuteen rahastoyleissopimukseen neljä uutta artiklaa 36 bis—36 quinquies.

Rahastoyleissopimuksen 36 bis artikla sisältää siirtymäkautta koskevia määräyksiä. Siirtymäkausi alkaa siitä kun rahastopöytäkirja tulee

kansainvälisesti voimaan ja päättyy sinä päivänä, jolloin vuoden 1971 rahastoyleissopimukseen liittyvän vuoden 1992 pöytäkirjan 31 artiklan mukaiset irtisanomiset tulevat voimaan. Viimeksi mainitun artiklan mukaan valtio on velvollinen irtisanomaan vuoden 1969 ja 1971 yleissopimukset kun vähintään kahdeksan valtiota on tullut vuoden 1992 rahastopöytäkirjan osapuoliksi ja kun edellisenä vuonna vastaanotetun maksuvelvoitteisen öljyn määrä on vähintään 750 miljoonaa tonnia. Artiklan a kohdassa tarkoitettu viittaus vuoden 1992 vastuuleissopimukseen käsittää siirtymäkauden aikana myös vuoden 1969 vastuuleissopimuksen ja vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen.

Rahastoyleissopimuksen 36 bis artiklan b kohdan mukaan määritellään vuoden 1992 rahaston maksuvelvollisuus siirtymäkauden aikana. Pääsääntö on, että vuoden 1992 rahasto tulee siirtymäkauden aikana maksuvelvolliseksi vain siltä osin, kuin vahinkoa ei ole voinut korvata vuoden 1969 vastuuleissopimuksen, vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen tai vuoden 1992 vastuuleissopimuksen nojalla. Artiklassa määrätään lisäksi sellaisen valtion osalta, joka on vuoden 1992 rahastoyleissopimuksen osapuoli muttei vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen osapuoli, että vuoden 1992 rahasto on maksuvelvollinen vain siltä osin kuin vahingonkärsijä ei olisi saanut korvausta, vaikka kyseinen valtio olisi ollut kaikkien a kohdassa mainittujen yleissopimusten osapuolena. Artiklan c kohdassa määrätään, että vuoden 1992 rahaston maksettavan korvauksen kokonaismäärää laskettaessa on myös otettava huomioon korvaus, joka on maksettu vuoden 1969 vastuuleissopimuksen mukaan ja korvaus joka on maksettu tai joka olisi voitu maksaa vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen mukaan. Sääntelystä seuraa, että vuoden 1992 rahasto ei korvaa sitä erotusta, joka syntyy siitä, että sopimusvaltio ei ole vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen osapuoli.

Rahastoyleissopimuksen 36 ter artikla sisältää väliaikaista maksukattoa koskevan sääntelyn. Artiklan mukaan öljyntuotat yksittäisessä sopimusvaltiossa eivät ole velvollisia maksamaan enemmän kuin 27,5 prosenttia vuoden 1992 rahaston maksukertymästä. Järjestelmä on väliaikainen siten, että se lakkaa kun vuoden 1992 rahaston maksuvelvoitteisen öljytuonnin määrä on noussut 750 miljoonaan tonniin tai viisi vuotta on kulunut pöytäkirjan voimaantulosta. Järjestelystä seuraa, että öljyn-

tuojat muissa sopimusvaltioissa joutuvat tietyn siirtymäkauden aikana, joka on korkeintaan viisi vuotta, maksamaan sen vajauksen, jonka maksukatto aiheuttaa vuoden 1992 rahaston maksukertymässä.

Rahastoyleissopimuksen 36 quarter artikla sisältää määräyksiä siitä, miten vuoden 1992 rahaston hallintoa on hoidettava sinä aikana kun vuoden 1971 rahastoyleissopimus on vielä voimassa.

Rahastoyleissopimuksen 36 quinquies artiklassa todetaan, että rahastoyleissopimuksen loppumääräyksiä ovat vuoden 1992 rahastopöytäkirjan 28—39 artiklan määräykset. Viitaukset sopimusvaltioihin tarkoittavat pöytäkirjan sopimusvaltioita.

27 artikla. Artiklan mukaan vuoden 1971 rahastoyleissopimusta ja vuoden 1992 pöytäkirjaa tulkitaan pöytäkirjan osapuolten kesken yhdeksi asiakirjaksi. Vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen 1—36 quinquies artikla sellaisina kuin ne ovat muutettuina vuoden 1992 pöytäkirjalla muodostavat uuden vuoden 1992 rahastoyleissopimuksen.

Rahastopöytäkirjan 28—39 artikla sisältävät pöytäkirjan ja samalla uuden yleissopimuksen loppumääräykset. Ne koskevat perinteisellä tavalla yleissopimuksen allekirjoittamista, ratifiointia, voimaantuloa ja irtisanomista. Tämän lisäksi loppumääräykset sisältävät määräyksiä, jotka koskevat siirtymäkautta ja joustavaa muutosmenettelyä enimmäiskorvausten korottamisen osalta.

28 artikla. Artiklan mukaan pöytäkirjan voivat allekirjoittaa kaikki valtiot, jotka ovat allekirjoittaneet vuoden 1992 vastuuyleissopimuksen. Valtiota, joka ei ole vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen osapuoli, sitoo vain vuoden 1992 rahastoyleissopimuksen määräykset.

29 artikla. Artikla sisältää määräykset valtion velvollisuudesta ilmoittaa IMO:n pääsihteerille ratifiointiasiakirjaa tallettaessaan maksuvelvoitteisen öljyn vastaanottajien nimi- ja osoitetiedot sekä edellisenä vuonna vastaanotetun öljyn määrää. Artiklan mukaan rahaston johtaja ilmoittaa siirtymäkauden aikana pääsihteerille vastaanotetut maksuvelvoitteiset öljymäärät, jotta voidaan määritellä milloin siirtymäkausi rahastopöytäkirjan 31 artiklan mukaan päättyy.

30 artikla. Artiklan mukaan pöytäkirja tulee voimaan sen jälkeen kun 8 valtiota on ratifioinut sen ja näissä valtioissa edellisenä vuonna

vastaanotetun maksuvelvoitteisen öljyn määrä on 450 miljoonaa tonnia. Pöytäkirja ei voi kuitenkaan tulla voimaan ennen kuin vuoden 1992 vastuuyleissopimus on tullut voimaan.

31 artikla. Artikla sisältää velvollisuuden irtisanoa vuoden 1971 rahastoyleissopimus ja vuoden 1969 vastuuyleissopimus. Viimeksi mainitut yleissopimukset on sanottava irti viimeistään silloin kun kuusi kuukautta on kulunut siitä kun vähintään 8 valtiota on tullut rahastopöytäkirjan osapuoliksi ja sopimusvaltioissa edellisenä vuonna vastaanotetun maksuvelvoitteisen öljyn määrä on yhteensä 750 miljoonaa tonnia. Irtisanominen tulee voimaan 12 kuukautta yllä mainitun kuuden kuukauden ajanjakson päättymisestä.

32 artikla. Artiklaa sisältää määräykset yleissopimuksen muuttamista koskevan konferenssin järjestämisestä.

33 artikla. Artikla sisältää erityiset määräykset korvausrajojen muuttamismenettelystä. Menettely mahdollistaa korvausrajojen muuttamisen yleissopimuksia koskevaa perinteistä muutosprosessia joustavammin.

34—39 artikla. Artiklat sisältävät määräykset yleissopimuksen irtisanomisesta, yleiskokouksen ylimääräisestä istunnosta, yleissopimuksen voimaantulon lakkaamisesta, rahaston lopettamisesta ja tallettajasta.

3. Voimaantulo

Vuoden 1992 rahastopöytäkirja tulee voimaan kahdentoista kuukauden kuluttua päivästä, jolloin vähintään kahdeksan valtiota on ratifioinut tai hyväksynyt pöytäkirjan. Se ei kuitenkaan voi tulla voimaan ennen vuoden 1992 vastuuyleissopimuksen voimaantuloa. Ehdotetut lait ovat tarkoitettut tulemaan voimaan samana ajankohtana kuin pöytäkirja.

4. Eduskunnan suostumuksen tarpeellisuus

Vuoden 1992 rahastoyleissopöytäkirjan valtiosisäisesti sovellettavat lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset koskevat samalla tavoin kuin vuoden 1971 rahastoyleissopimus siviilioikeudellisia ja prosessioikeudellisia kysymyksiä. Nämä määräykset koskevat rahaston tarkoitusta ja tehtäviä (3 artikla), rahastoyleissopimuksen soveltamisalaa (4 artikla) ja rahaston

velvollisuutta maksaa korvausta vahinkoa kärsineelle (6 artikla). Lainsäädännön alaan kuuluvat myös määräykset rahaston oikeudesta ajaa takautumisoikeus- ja sijaantulokannetta (11 artikla) sekä määräykset yksityisten oikeushenkilöiden velvollisuudesta maksaa rahastolle vuosimaksuja ja korkoa erääntyneille maksuerille (12 ja 15 artikla).

Vuoden 1992 rahastopöytäkirjan 26 artiklan mukaan lisätään rahastoyleissopimukseen uusi 36 ter artikla, joka sisältää määräykset väliaikaisesta maksukatosta. Viimeksi mainittu artikla velvoittaa öljyntuojat maksamaan rahastolle vajauksen, joka syntyy siitä, että yksittäisen maan öljyntuojille myönnetään vapautus maksuvelvollisuudesta siltä osin kuin niiden osuus ylittää 27,5 % rahaston vuosikertymästä. Artiklaa on pidettävä lainsäädännön alaan kuuluvana, koska se asettaa velvoitteen suoma-

laisille öljyntuojille maksaa oma osuutensa edellä mainitusta vajauksesta.

Edellä olevan perusteella sekä Hallitusmuodon 33 §:n [ja valtiopäiväjärjestyksen 69 §:n 2 momentin] mukaisesti esitetään,

että Eduskunta hyväksyisi Lontoossa 27 marraskuuta 1992 öljyn aiheuttamien pilaantumisvahinkojen kansainvälisen korvausrahaston perustamista koskevan vuoden 1971 kansainvälisen yleissopimuksen muuttamisesta tehdyn vuoden 1992 pöytäkirjan määräykset, jotka vaativat Eduskunnan suostumuksen.

Koska pöytäkirja sisältää lainsäädännön alaan kuuluvia määräyksiä annetaan samalla Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki

öljyn aiheuttamien pilaantumisvahinkojen kansainvälisen korvausrahaston perustamista koskevan vuoden 1971 kansainvälisen yleissopimuksen muuttamisesta tehdyn vuoden 1992 pöytäkirjan eräiden määräysten hyväksymisestä ja soveltamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Lontoossa 27 päivänä marraskuuta 1992 öljyn aiheuttamien pilaantumisvahinkojen kansainvälisen korvausrahaston perustamista koskevan vuonna 1971 tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen muuttamisesta vuonna 1992 tehdyn pöytäkirjan, jäljempänä *vuoden 1992 rahastoyleissopimus*, määräykset ovat, mikäli ne kuuluvat lainsäädännön alaan, voimassa niin kuin niistä on sovittu.

2 §

Määrän, jonka rahasto on maksanut korvauksena vuoden 1992 rahastoyleissopimuksen 4 artiklan nojalla, saa rahasto vaatia takaisin merilain 10 luvun 4 §:ssä (/) mainitulta henkilöltä vain siinä säädettyjen edellytysten täyttyessä. Muutoin rahasto saa vaatia takaisin maksetun korvauksen muulta kuin aluksen omistajalta tai tämän takaaajalta ainoastaan

vakuutusopimuslain (132/33) 25 §:n 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa.

3 §

Öljyvahinkojen korvaamista koskeva kanne, joka vuoden 1992 rahastoyleissopimuksen 7 artiklan 1 tai 3 kappaleen nojalla voidaan nostaa suomalaisessa tuomioistuimessa on nostettava siinä tuomioistuimessa, joka on toimivaltainen käsittelemään öljyvahinkoa koskeva korvauskanne merilain 21 luvun 3 a §:n (/) mukaan.

4 §

Vuoden 1992 rahastoyleissopimuksen 7 artiklan 6 kappaleessa tarkoitettuun tiedonantoon on sovellettava, mitä oikeudenkäymiskäärän 11 luvussa (1056/91) säädetään tiedoksiantosta oikeudenkäynnistä.

5 §

Öljyvahingon korvaamista koskevan, vuoden 1992 rahastoyleissopimuksen 8 artiklan mukaisen tuomion täytäntöönpanoon sovelletaan, mitä merilain 22 luvun 6 §:ssä (/) säädetään.

6 §

Vuoden 1992 rahastoyleissopimuksen 4 ja 12 artiklan laskentayksiköllä tarkoitetaan Kansainvälisen valuuttarahaston määrittelemää erityistä nosto-oikeutta (*Special Drawing Right, SDR*).

7 §

Tarkempia säännöksiä tämän lain täytäntöönpanosta annetaan tarvittaessa asetuksella.

8 §

Tämä laki tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana.

Niin kauan kuin kansainvälisen korvausra-

haston perustamisesta tehty vuoden 1971 kansainvälinen yleissopimus (SopS 80/80) on Suomen osalta voimassa, öljyvahingosta johtuvaan vastuuseen sovelletaan tämän lain säännösten lisäksi tai niiden asemasta öljyn aiheuttamasta pilaantumisvahingosta johtuvasta siviilioikeudellisesta vastuusta ja öljyn aiheuttamien pilaantumisvahinkojen kansainvälisen korvausraaston perustamisesta tehtyjen kansainvälisten yleissopimusten eräiden määräysten hyväksymisestä sekä viimeksi mainitun yleissopimuksen soveltamisesta annetun lain kumoamisesta annetussa laissa (/) toisin säädetä.

2.

Laki

öljyn aiheuttamasta pilaantumisvahingosta johtuvasta siviilioikeudellisesta vastuusta ja öljyn aiheuttamien pilaantumisvahinkojen kansainvälisen korvausraaston perustamisesta tehtyjen kansainvälisten yleissopimusten eräiden määräysten hyväksymisestä sekä viimeksi mainitun yleissopimuksen soveltamisesta annetun lain kumoamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Tällä lailla kumotaan öljyn aiheuttamasta öljyn aiheuttamasta pilaantumisvahingosta johtuvasta siviilioikeudellisesta vastuusta ja öljyn aiheuttamien pilaantumisvahinkojen kansainvälisen korvausraaston perustamisesta tehtyjen kansainvälisten yleissopimusten eräiden määräysten hyväksymisestä sekä viimeksi mainitun yleissopimuksen soveltamisesta annettu laki (1097/80), jäljempänä vanha rahastolaki.

2 §

Tämä laki tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana.

Niin kauan kuin kansainvälisen korvausraaston perustamisesta tehty vuoden 1971 kansainvälinen yleissopimus (SopS 80/80) on Suomen osalta voimassa, öljyvahingosta johtuvaan vastuuseen sovelletaan kuitenkin öljyn aiheuttamien pilaantumisvahinkojen kansainvälisen

korvausraaston perustamista koskevan vuoden 1971 kansainvälisen yleissopimuksen muuttamisesta tehdyn vuoden 1992 pöytäkirjan eräiden määräysten hyväksymisestä ja soveltamisesta annetun lain (/), jäljempänä uusi rahastolaki, säännösten lisäksi tai niiden asemasta edelleen vanhaa rahastolakia 3 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa ja siinä säädettyin edellytyksin.

Edellä 2 momentissa tarkoitetun siirtymäkauden aikana uudessa rahastolaissa tarkoitettu kansainvälinen korvausraasto on velvollinen maksamaan korvausta öljyvahingosta ainosataan, jos siitä ei ole suoritettu täyttä korvausta aluksista aiheutuvista öljyvahingoista johtuvasta vastuusta annetun lain (401/80), jäljempänä öljyvahinkovastuulaki, mukaan tai vanhan rahastolain taikka merilain 10 luvun (/) säännösten mukaan. Öljyn aiheuttamien pilaantumisvahinkojen kansainvälisen kor-

vausrahston perustamista koskevan vuoden 1971 kansainvälisen yleissopimuksen muuttamisesta tehdyn vuoden 1992 pöytäkirjan 4 artiklan mukaisen korvauksen suuruuden määrittämisessä on tällöin otettava huomioon ne

korvausmäärät, jotka on suoritettu öljyvahinkovastuulain mukaan ja jotka on suoritettu tai olisi voitu suorittaa vanhan rahastolain mukaan.

Helsingissä 24 päivänä toukokuuta 1995

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ulkoasiainministeri *Tarja Halonen*

(Suomennos)

VUODEN 1992 PÖYTÄKIRJA

**öljyn aiheuttamien pilaantumisvahinkojen
kansainvälisen korvausrahaston perustamista
koskevan vuoden 1971 kansainvälisen
yleissopimuksen muuttamisesta**

Tämän pöytäkirjan osapuolina olevat valtiot,
jotka

ovat harkinneet vuoden 1971 kansainvälistä
yleissopimusta öljyn aiheuttamien pilaantumis-
vahinkojen kansainvälisen korvausrahaston pe-
rustamisesta ja siihen liittyvää vuoden 1984
pöytäkirjaa,

ovat panneet merkille, että yleissopimukseen
liittyvä vuoden 1984 pöytäkirja, joka laajentaa
yleissopimuksen soveltamisalaa ja parantaa
korvausmahdollisuuksia, ei ole tullut voimaan,
vahvistavat öljyn aiheuttamaa pilaantumista
koskevan kansainvälisen vastuu- ja korvausjär-
jestelmän ylläpitämisen tärkeyden,

ovat tietoisia tarpeesta varmistaa vuoden
1984 pöytäkirjan sisällön voimaantulo mahdol-
lisimman pian,

tunnustavat olevan sopimusvaltioille eduksi,
että muutettu yleissopimus toimii siirtymäkau-
tena alkuperäisen yleissopimuksen rinnalla ja
täydentää tätä,

ovat vakuuttuneita siitä, että merenkul-
kuelinkeinon harjoittajien ja öljylastien omista-
jien tulisi edelleen jakaa aluksissa irtolastina
olevan öljyn kuljetuksesta merellä johtuvan
pilaantumisvahingon taloudelliset seuraamuk-
set ja jotka

pitävät mielessä vuoden 1969 öljyn aiheutta-
masta pilaantumisvahingosta johtuvaa siviilioi-
keudellista vastuuta koskevan kansainvälisen
yleissopimuksen muuttamisesta tehdyn vuoden
1992 pöytäkirjan hyväksymisen,

ovat sopineet seuraavasta:

1 artikla

Yleissopimus, jota tämän pöytäkirjan mää-
räyksillä muutetaan, on vuoden 1971 kansain-

PROTOCOL OF 1992

**to Amend the International Convention on
the Establishment of an International Fund
for Compensation for Oil Pollution Damage,
1971**

The Parties to the present Protocol,

Having considered the International Conven-
tion for the Establishment of an International
Fund for Compensation for Oil Pollution
Damage, 1971, and the 1984 Protocol thereto,

Having noted that the 1984 Protocol to that
Convention, which provides for improved
scope and enhanced compensation, has not
entered into force,

Affirming the importance of maintaining the
viability of the international oil pollution lia-
bility and compensation system,

Aware of the need to ensure the entry into
force of the content of the 1984 as soon as
possible,

Recognizing the advantage for the States
Parties of arranging for the amended Conven-
tion to coexist with and be supplementary to
the original Convention for a transitional
period,

Convinced that the economic consequences
of pollution damage resulting from the carriage
of oil in bulk at sea by ships should continue to
be shared by the shipping industry and by the
oil cargo interests,

Bearing in mind the adoption of the Protocol
of 1992 to amend the International Convention
on Civil Liability for Oil Pollution Damage,
1969,

Have agreed as follows:

Article 1

The Convention which the provisions of this
Protocol amend is the International Conven-

välinen yleissopimus öljyn aiheuttamien pilaantumisvahinkojen kansainvälisen korvausrahas-
ton perustamisesta, jäljempänä "vuoden 1971
rahastoyleissopimus". Vuoden 1971 rahasto-
yleissopimukseen liittyvän vuoden 1976 pöytä-
kirjan osapuolena olevan valtion osalta viit-
tauksen katsotaan sisältävän kyseisellä pöytä-
kirjalla muutetun vuoden 1971 rahastoyleisso-
pimuksen.

2 artikla

Vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen 1 ar-
tiklaa muutetaan seuraavasti:

1. Seuraava teksti korvaa 1 kappaleen:

1. "Vuoden 1992 vastuuyleissopimus" tar-
koittaa vuoden 1992 kansainvälistä yleissopi-
musta öljyn aiheuttamasta pilaantumisvahin-
gosta johtuvasta siviilioikeudellisesta vastuusta.

2. Seuraava uusi kappale sijoitetaan 1 kap-
paleen jälkeen:

1 bis "Vuoden 1971 rahastoyleissopimus"
tarkoittaa vuoden 1971 kansainvälistä yleisso-
pimusta öljyn aiheuttamien pilaantumisvahin-
kojen kansainvälisen korvausrahas-
ton perustamisesta. Yleissopimukseen liittyvän vuoden
1976 pöytäkirjan osapuolten osalta kyseisen
nimitteen katsotaan sisältävän vuoden 1971
rahastoyleissopimuksen tuolla pöytäkirjalla
muutettuna".

3. Seuraava teksti korvaa 2 kappaleen:

2. "Alus", "henkilö", "omistaja", "öljy",
"pilaantumisvahinko", "torjuntatoimenpiteet",
"tapahtuma" ja "järjestö" tarkoittavat samaa
kuin vuoden 1992 vastuuyleissopimuksen I
artiklassa.

4. Seuraava teksti korvaa 4 kappaleen:

4. "Maksuysikkö" tarkoittaa samaa kuin
vuoden 1992 vastuuyleissopimuksen V artiklan
9 kappaleessa.

5. Seuraava teksti korvaa 5 kappaleen:

5. "Aluksen vetoisuus" tarkoittaa samaa
kuin vuoden 1992 vastuuyleissopimuksen V
artiklan 10 kappaleessa.

6. Seuraava teksti korvaa 7 kappaleen:

7. "Takaaja" tarkoittaa henkilöä, joka on
antanut vuoden 1992 vastuuyleissopimuksen
VII artiklan 1 kappaleen mukaisen, omistajan
vastuun kattavan vakuutuksen tai muun raha-
vakuuden.

tion on the Establishment of an International
Fund for Compensation for Oil Pollution
Damage, 1971, hereinafter referred to as the
"1971 Fund Convention". For States party to
the Protocol of 1976 to the 1971 Fund Con-
vention, such reference shall be deemed to
include the 1971 Fund Convention as amended
by that Protocol.

Article 2

Article 1 of the 1971 Fund Convention is
amended as follows:

1. Paragraph 1 is replaced by the following
text:

1. "1992 Liability Convention" means the
International Convention on Civil Liability for
Oil Pollution Damage, 1992.

2. After paragraph 1 a new paragraph is
inserted as follows:

1. bis "1971 Fund Convention" means the
International Convention on the Establishment
of an International Fund for Compensation for
Oil Pollution Damage, 1971. For Parties to the
Protocol of 1976 to that Convention, the term
shall be deemed to include the 1971 Fund
Convention as amended by that Protocol.

3. Paragraph 2 is replaced by the following
text:

2. "Ship", "Person", "Owner", "Oil",
"Pollution Damage", "Preventive Measures",
"Incident", and "Organization" have the same
meaning as in Article I of the 1992 Liability
Convention.

4. Paragraph 4 is replaced by the following
text:

4. "Unit of account" has the same meaning
as in Article V, paragraph 9, of the 1992
Liability Convention.

5. Paragraph 5 is replaced by the following
text:

5. "Ship's tonnage" has the same meaning as
in Article V, paragraph 10, of the 1992 Liabil-
ity Convention.

6. Paragraph 7 is replaced by the following
text:

7. "Guarantor" means any person providing
insurance or other financial security to cover
an owner's liability in pursuance of Article VII,
paragraph 1, of the 1992 Liability Convention.

3 artikla

Vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen 2 artiklaa muutetaan seuraavasti:

Seuraava teksti korvaa 1 kappaleen:

1. Täten perustetaan pilaantumisvahinkojen korvaamista varten kansainvälinen rahasto, jonka nimeksi tulee "Vuoden 1992 kansainvälinen öljyvahinkojen korvausrahasto", jäljempänä "rahasto", toteuttamaan seuraavia tarkoituksia:

a) korvaamaan pilaantumisvahinkoja siltä osin kuin vuoden 1992 vastuuyleissopimuksen antama suoja on riittämätön:

b) toteuttamaan asiaan liittyviä tässä yleissopimuksessa mainittuja päämääriä.

4 artikla

Vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen 3 artikla korvataan seuraavalla tekstillä:

Tätä yleissopimusta sovelletaan yksinomaan: a) pilaantumisvahinkoon, joka on aiheutunut:

(i) sopimusvaltion alueella, mukaan lukien sille kuuluva aluemer, ja

(ii) kansainvälisen oikeuden mukaisesti perustetulla sopimusvaltion talousvyöhykkeellä tai, jos sopimusvaltio ei ole perustanut tällaista vyöhykettä, välittömästi asianomaisen sopimusvaltion aluemer, ulkopuolella olevalla ja siihen rajoittuvalla alueella, jonka sopimusvaltio on määrännyt kansainvälisen oikeuden mukaisesti ulottumaan enintään 200 meripeninkulman päähän niistä perusviivoista, joista sen aluemer, leveys mitataan;

b) torjuntatoimenpiteisiin pilaantumisvahingon estämiseksi tai rajoittamiseksi, riippumatta siitä, missä näihin toimenpiteisiin on ryhdytty.

5 artikla

Vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen 4—9 artiklan otsikkoa muutetaan poistamalla sanat "ja hyvitys".

6 artikla

Vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen 4 artiklaa muutetaan seuraavasti:

1. Viisi 1 kappaleessa olevaa viittausta "vastuuyleissopimukseen" korvataan viittauksilla "vuoden 1992 vastuuyleissopimukseen".

2. Seuraava teksti korvaa 3 kappaleen:

3. Jos rahasto osoittaa pilaantumisvahingon

Article 3

Article 2 of the 1971 Fund Convention is amended as follows:

Paragraph 1 is replaced by the following text:

1. An International Fund for compensation for pollution damage, to be named "The International Oil Pollution Compensation Fund 1992" and hereinafter referred to as "the Fund" is hereby established with the following aims:

(a) to provide compensation for pollution damage to the extent that the protection afforded by the 1992 Liability Convention is inadequate;

(b) to give effect to the related purposes set out in this Convention.

Article 4

Article 3 of the 1971 Fund Convention is replaced by the following text:

This Convention shall apply exclusively:

(a) to pollution damage caused:

(i) in the territory, including the territorial sea, of a Contracting State, and

(ii) in the exclusive economic zone of a Contracting State, established in accordance with international law, or, if a Contracting State has not established such a zone, in an area beyond and adjacent to the territorial sea of that State determined by that State in accordance with international law and extending not more than 200 nautical miles from the baselines from which the breadth of its territorial sea is measured;

(b) to preventive measures, wherever taken, to prevent or minimize such damage.

Article 5

The heading to Articles 4 to 9 of the 1971 Fund Convention is amended by deleting the words "and indemnification".

Article 6

Article 4 of the 1971 Fund Convention is amended as follows:

1. In paragraph 1 the five references to "the Liability Convention" are replaced by references to "the 1992 Liability Convention".

2. Paragraph 3 is replaced by the following text:

3. If the Fund proves that the pollution

johtuneen kokonaan tai osittain vahinkoa kärsineen henkilön tahallisesta teosta tai laiminlyönnistä taikka hänen välinpitämättömydestään, rahasto voidaan vapauttaa kokonaan tai osittain velvollisuudesta maksaa korvausta tuolle henkilölle. Rahasto vapautetaan joka tapauksessa siihen määrään asti, johon aluksen omistaja on voitu vapauttaa vuoden 1992 vastuuleissopimuksen III artiklan 3 kappaleen mukaisesti. Rahastoa ei kuitenkaan vapauteta korvausvelvollisuudesta torjuntatoimenpiteiden osalta.

3. Seuraava teksti korvaa 4 kappaleen:

4. a) Jollei tämän kappaleen b ja c kohdassa toisin määrätä, rahaston maksettavaksi tämän artiklan nojalla kuuluvan korvauksen kokonaismäärä on jokaisen erillisen tapahtuman osalta rajoitettava siten, että mainittu määrä yhdessä sellaisen korvaussumman kanssa, joka on vuoden 1992 vastuuleissopimuksen nojalla tosiasiallisesti suoritettu 3 artiklassa määritellystä tämän yleissopimuksen soveltamisalaan kuuluvasta pilaantumisvahingosta, ei saa ylittää 135 miljoonaa laskentayksikköä.

b) Jollei c kohdasta muuta johdu, rahaston maksettavaksi tämän artiklan nojalla kuuluvan korvauksen kokonaismäärä pilaantumisvahingosta, joka on johtunut luonteeltaan poikkeuksellisesta, väistämättömästä ja ylivoimaisesta luonnonilmiöstä, ei saa ylittää 135 miljoonaa laskentayksikköä.

c) Edellä a ja b kohdassa tarkoitettu enimmäiskorvaus on 200 miljoonaa laskentayksikköä tapahtumista, jotka sattuvat aikana, jolloin tällä yleissopimuksella on kolme osapuolta, joiden osalta näiden osapuolten alueella olevien henkilöiden vastaanottaman asianomaisen maksuvelvoitteen öljyn yhteenlaskettu määrä on ollut edellisenä kalenterivuonna 600 miljoonaa tonnia tai enemmän.

d) Vuoden 1992 vastuuleissopimuksen V artiklan 3 kappaleen mukaisesti perustetulle rahastolle mahdollisesti kertyvää korkoa ei oteta huomioon laskettaessa rahaston maksettavaksi tämän artiklan mukaisesti kuuluvaa enimmäiskorvausta.

e) Tässä artiklassa mainitut määrät muunnetaan kansalliseksi valuutaksi sen arvon mukaisesti, joka tällä valuutalla on erityisnosto-oikeuteen verrattuna päivänä, jonka rahaston yleiskokous määrää ensimmäiseksi korvauksen maksupäiväksi.

damage resulted wholly or partially either from an act or omission done with the intent to cause damage by the person who suffered the damage or from the negligence of that person, the Fund may be exonerated wholly or partially from its obligation to pay compensation to such person. The Fund shall in any event be exonerated to the extent that the shipowner may have been exonerated under Article III, paragraph 3, of the 1992 Liability Convention. However, there shall be no such exoneration of the Fund with regard to preventive measures.

3. Paragraph 4 is replaced by the following text:

4. (a) Except as otherwise provided in subparagraphs (b) and (c) of this paragraph, the aggregate amount of compensation payable by the Fund under this Article shall in respect of any one incident be limited, so that the total sum of that amount and the amount of compensation actually paid under the 1992 Liability Convention for pollution damage within the scope of application of this Convention as defined in Article 3 shall not exceed 135 million units of account.

(b) Except as otherwise provided in subparagraph (c), the aggregate amount of compensation payable by the Fund under this Article for pollution damage resulting from a natural phenomenon of an exceptional, inevitable and irresistible character shall not exceed 135 million units of account.

(c) The maximum amount of compensation referred to in subparagraphs (a) and (b) shall be 200 million units of account with respect to any incident occurring during any period when there are three Parties to this Convention in respect of which the combined relevant quantity of contributing oil received by persons in the territories of such Parties, during the preceding calendar year, equalled or exceeded 600 million tons.

(d) Interest accrued on a fund constituted in accordance with Article V, paragraph 3, of the 1992 Liability Convention, if any, shall not be taken into account for the computation of the maximum compensation payable by the Fund under this Article.

(e) The amounts mentioned in this Article shall be converted into national currency on the basis of the value of that currency by reference to the Special Drawing Right on the date of the decision of the Assembly of the Fund as to the first date of payment of compensation.

4. 5 kappale korvataan seuraavalla tekstillä:

5. Milloin rahastoa kohtaan esitettyjen toteennäytettyjen vaatimusten määrä ylittää 4 kappaleen mukaisesti maksettavan korvauksen kokonaismäärän, käytettävänä oleva määrä on jaettava siten, että jokaisen toteennäytetyn vaatimuksen suhde vaatimuksen esittäjän tämän yleissopimuksen nojalla tosiasiallisesti saamaan korvaussummaan on kaikkien vaatimuksen esittäjien osalta sama.

5. 6 kappale korvataan seuraavalla tekstillä:

6. Rahaston yleiskokous voi päättää, että tämän yleissopimuksen mukainen korvaus voidaan poikkeustapauksissa maksaa, vaikka aluksen omistaja ei olisikaan perustanut vuoden 1992 vastuuyleissopimuksen V artiklan 3 kappaleen mukaista rahastoa. Tällöin sovelletaan vastaavasti tämän artiklan 4 kappaleen e kohtaa.

7 artikla

Vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen 5 artikla poistetaan.

8 artikla

Vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen 6 artiklaa muutetaan seuraavasti:

1. Poistetaan 1 kappaleen numero ja sanat "tai hyvityksen 5 artiklan nojalla".

2. Poistetaan 2 kappale.

9 artikla

Vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen 7 artiklaa muutetaan seuraavasti:

1. Seitsemän 1, 3, 4 ja 6 kappaleessa olevaa viittausta "vastuuyleissopimukseen" korvataan viittauksilla "vuoden 1992 vastuuyleissopimukseen".

2. Poistetaan 1 kappaleessa olevat sanat "tai 5 artiklan mukaisen hyvityksen".

3. Poistetaan 3 kappaleen 1 virkkeestä sanat "tai hyvityksen" ja "tai 5".

4. Poistetaan 3 kappaleen 2 virkkeestä sanat "tai 5 artiklan 1 kappaleeseen".

10 artikla

Vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen 8 artiklassa oleva viittaus "vastuuyleissopimuk-

4. Paragraph 5 is replaced by the following text:

5. Where the amount of established claims against the Fund exceeds the aggregate amount of compensation payable under paragraph 4, the amount available shall be distributed in such a manner that the proportion between any established claim and the amount of compensation actually recovered by the claimant under this Convention shall be the same for all claimants.

5. Paragraph 6 is replaced by the following text:

6. The Assembly of the Fund may decide that, in exceptional cases, compensation in accordance with this Convention can be paid even if the owner of the ship has not constituted a fund in accordance with Article V, paragraph 3, of the 1992 Liability Convention. In such case paragraph 4(e) of this Article applies accordingly.

Article 7

Article 5 of the 1971 Fund Convention is deleted.

Article 8

Article 6 of the 1971 Fund Convention is amended as follows:

1. In paragraph 1 the paragraph number and the words "or indemnification under Article 5" are deleted.

2. Paragraph 2 is deleted.

Article 9

Article 7 of the 1971 Fund Convention is amended as follows:

1. In paragraphs 1, 3, 4 and 6 the seven references to "the Liability Convention" are replaced by references to "the 1992 Liability Convention".

2. In paragraph 1 the words "or indemnification under Article 5" are deleted.

3. In the first sentence of paragraph 3 the words "or indemnification" and "or 5" are deleted.

4. In the second sentence of paragraph 3 the words "or under Article 5, paragraph 1," are deleted.

Article 10

In Article 8 of the 1971 Fund Convention the reference to "the Liability Convention" is

seen" korvataan viittauksella "vuoden 1992 vastuuyleissopimukseen".

11 artikla

Vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen 9 artiklaa muutetaan seuraavasti:

1. Seuraava teksti korvaa 1 kappaleen:

1. Rahastolla on sijaantulo-oikeutensa nojalla tämän yleissopimuksen 4 artiklan 1 kappaleen nojalla pilaantumisvahingosta maksaansa korvaukseen nähden kaikki ne oikeudet, jotka vuoden 1992 vastuuyleissopimuksen nojalla kuuluisivat asianomaisen korvauksen saajalle, aluksen omistajaan tai tämän takajaan nähden.

2. Poistetaan 2 kappaleesta sanat "tai hyvitys".

12 artikla

Vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen 10 artiklaa muutetaan seuraavasti:

1 kappaleen aloituslause korvataan seuraavalla tekstillä:

Vuosimaksuja rahastoon on velvollinen suorittamaan jokaisen sopimusvaltion osalta henkilö, joka on 12 artiklan 2 kappaleen a tai b kohdassa tarkoitettuna kalenterivuoden aikana vastaanottanut yhteensä 150 000 tonnia ylittävät määrät:

13 artikla

Vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen 11 artikla poistetaan.

14 artikla

Vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen 12 artiklaa muutetaan seuraavasti:

1. Poistetaan 1 kappaleen aloituslauseesta sanat "kunkin 10 artiklassa tarkoitettuna henkilön osalta".

2. Poistetaan 1 kappaleen i kohdan b ja c alakohdasta sanat "tai 5" ja korvataan sanat "15 miljoonaa frangia" sanoilla "neljä miljoonaa laskentayksikköä".

3. Poistetaan 1 kappaleen ii kohdan b alakohta.

4. Muutetaan 1 kappaleen ii kohdan c alakohta b alakohdaksi sekä d alakohta c alakohdaksi.

5. Seuraava teksti korvaa 2 kappaleen johdantauseen:

Yleiskokouksen on päätettävä perittävien maksujen kokonaismäärästä. Johtaja laskee

replaced by a reference to "the 1992 Liability Convention".

Article 11

Article 9 of the 1971 Fund Convention is amended as follows:

1. Paragraph 1 is replaced by the following text:

1. The Fund shall, in respect of any amount of compensation for pollution damage paid by the Fund in accordance with Article 4, paragraph 1, of this Convention, acquire by subrogation the rights that the person so compensated may enjoy under the 1992 Liability Convention against the owner or his guarantor.

2. In paragraph 2 the words "or indemnification" are deleted.

Article 12

Article 10 of the 1971 Fund Convention is amended as follows:

The opening phrase of paragraph 1 is replaced by the following text:

Annual contributions to the Fund shall be made in respect of each Contracting State by any person who, in the calendar year referred to in Article 12, paragraphs 2(a) or (b), has received in total quantities exceeding 150,000 tons:

Article 13

Article 11 of the 1971 Fund Convention is deleted.

Article 14

Article 12 of the 1971 Fund Convention is amended as follows:

1. In the opening phrase of paragraph 1 the words "for each person referred to in Article 10" are deleted.

2. In paragraph 1(i), sub-paragraphs (b) and (c), the words "or 5" are deleted and the words "15 million francs" are replaced by the words "four million units of account".

3. Subparagraph 1(ii)(b) is deleted.

4. In paragraph 1(ii), subparagraph (c) becomes (b) and subparagraph (d) becomes (c).

5. The opening phrase in paragraph 2 is replaced by the following text:

The Assembly shall decide the total amount of contributions to be levied. On the basis of

päätöksen perusteella jokaisen sopimusvaltion osalta vuosimaksun jokaiselle 10 artiklassa mainitulle henkilölle:

6. Seuraava teksti korvaa 4 kappaleen:

4. Vuosimaksu on maksettava rahaston ohjesäännössä määrättyinä päivinä. Yleiskokous voi muuttaa maksupäivää.

7. Seuraava teksti korvaa 5 kappaleen:

5. Yleiskokous voi päättää tehdä rahaston varainhoitosäännösten mukaisilla ehdoilla siirtoja 12 artiklan 2 kappaleen a kohdan ja b kohdan mukaisesti saatujen varojen välillä.

8. Poistetaan 6 kappale.

15 artikla

Vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen 13 artiklaa muutetaan seuraavasti:

1. Seuraava teksti korvaa 1 kappaleen:

1. Jokainen 12 artiklan nojalla rahastoon maksettavaksi erääntynyt maksu, joka on viivästynyt, kasvaa korkoa rahaston ohjesäännössä määrätyn prosenttiluvun mukaan, kuitenkin niin, että eri tilanteita varten voidaan määrätä eri korkoprosentit.

2. Korvataan 3 kappaleessa olevat sanat "10 ja 11 artiklan" sanoilla "10 ja 12 artiklan" sekä poistetaan sanat "yli kolme kuukautta".

16 artikla

Vuoden 1971 rahastoyleissopimukseen lisätään uusi 4 kappale:

4. Jos sopimusvaltio ei täytä velvollisuuksiin ja jättää tekemättä johtajalle 2 kappaleessa mainitun ilmoituksen ja tämä aiheuttaa rahastolle taloudellisen menetyksen, on sopimusvaltiolla velvollisuus korvata menetys rahastolle. Yleiskokous päättää johtajan suosituksesta, onko sopimusvaltion maksettava tällainen korvaus.

17 artikla

Vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen 16 artikla korvataan seuraavalla tekstillä:

Rahastolla on yleiskokous ja johtajan alainen sihteeristö.

that decision, the Director shall, in respect of each Contracting State, calculate for each person referred to in Article 10 the amount of his annual contribution:

6. Paragraph 4 is replaced by the following text:

4. The annual contribution shall be due on the date to be laid down in the Internal Regulations of the Fund. The Assembly may decide on a different date of payment.

7. Paragraph 5 is replaced by the following text:

5. The Assembly may decide, under conditions to be laid down in the Financial Regulations of the Fund, to make transfers between funds received in accordance with Article 12.2(a) and funds received in accordance with Article 12.2(b).

8. Paragraph 6 is deleted.

Article 15

Article 13 of the 1971 Fund Convention is amended as follows:

1. Paragraph 1 is replaced by the following text:

1. The amount of any contribution due under Article 12 and which is in arrear shall bear interest at a rate which shall be determined in accordance with the Internal Regulations of the Fund, provided that different rates may be fixed for different circumstances.

2. In paragraph 3 the words "Articles 10 and 11" are replaced by the words "Articles 10 and 12" and the words "for a period exceeding three months" are deleted.

Article 16

A new paragraph 4 is added to Article 15 of the 1971 Fund Convention:

4. Where a Contracting State does not fulfil its obligations to submit to the Director the communication referred to in paragraph 2 and this results in a financial loss for the Fund, that Contracting State shall be liable to compensate the Fund for such loss. The Assembly shall, on the recommendation of the Director, decide whether such compensation shall be payable by a Contracting State.

Article 17

Article 16 of the 1971 Fund Convention is replaced by the following text:

The Fund shall have an Assembly and a Secretariat headed by a Director.

18 artikla

Vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen 18 artiklaa muutetaan seuraavasti:

1. Artiklan ensimmäisestä virkkeestä poistetaan sanat ”jollei 26 artiklan määräyksistä muuta johdu.”

2. Poistetaan 8 kappale.

3. Seuraava teksti korvaa 9 kappaleen:

9. asettaa tarpeelliseksi katsomiaan väliaikaisia tai pysyviä apuelimiä, määritellä niiden toimiala ja antaa niille toimivalta hoitaa niille annetut tehtävät. Tällaisten toimielinten jäseniä nimittäessään yleiskokouksen tulee pyrkiä varmistamaan jäsenistön tasapuolinen maantieteellinen jakauma sekä huolehtimaan siitä, että niillä sopimusvaltioilla, joissa vastaanotetaan eniten maksuvelvoitteista öljyä, on asianmukainen edustus. Lisäelinten toimintaan sovelletaan yleiskokouksen menettelytapasääntöjä *mutatis mutandis*.

4. Poistetaan 10 kappaleesta sanat ”toimeenpanevan komitean”.

5. Poistetaan 11 kappaleesta sanat ”toimeenpanevalle komitealle”.

6. Poistetaan 12 kappale.

19 artikla

Vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen 19 artiklaa muutetaan seuraavasti:

1. Seuraava teksti korvaa 1 kappaleen:

1. Yleiskokouksen sääntömääräiset istunnot on pidettävä kerran kalenterivuodessa johtajan kokoonkutsumana.

2. Poistetaan 2 kappaleesta sanat ”toimeenpanevan komitean tai”.

20 artikla

Vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen 21—27 artikla sekä näiden artiklojen otsikko poistetaan.

21 artikla

Vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen 29 artiklaa muutetaan seuraavasti:

1. Seuraava teksti korvaa 1 kappaleen:

1. Johtaja on rahaston ylin hallinnollinen toimihenkilö. Jollei hänen yleiskokoukselta saamistaan ohjeista muuta johdu, hänen on hoidettava tämän yleissopimuksen, rahaston

Article 18

Article 18 of the 1971 Fund Convention is amended as follows:

1. In the opening sentence of the article the words ”, subject to the provisions of Article 26,” are deleted.

2. Paragraph 8 is deleted.

3. Paragraph 9 is replaced by the following text:

9. to establish any temporary or permanent subsidiary body it may consider to be necessary, to define its terms of reference and to give it the authority needed to perform the functions entrusted to it; when appointing the members of such body, the Assembly shall endeavour to secure an equitable geographical distribution of members and to ensure that the Contracting States, in respect of which the largest quantities of contributing oil are being received, are appropriately represented; the Rules of Procedure of the Assembly may be applied, *mutatis mutandis*, for the work of such subsidiary body;

4. In paragraph 10, the words ”, the Executive Committee,” are deleted.

5. In paragraph 11, the words ”, the Executive Committee” are deleted.

6. Paragraph 12 is deleted.

Article 19

Article 19 of the 1971 Fund Convention is amended as follows:

1. Paragraph 1 is replaced by the following text:

1. Regular sessions of the Assembly shall take place once every calendar year upon convocation by the Director.

2. In paragraph 2 the words ”of the Executive Committee or” are deleted.

Article 20

Articles 21 to 27 of the 1971 Fund Convention and the heading to these articles are deleted.

Article 21

Article 29 of the 1971 Fund Convention is amended as follows:

1. Paragraph 1 is replaced by the following text:

1. The Director shall be the chief administrative officer of the Fund. Subject to the instructions given to him by the Assembly, he shall perform those functions which are as-

ohjesäännön ja yleiskokouksen hänelle osoittamat tehtävät.

2. Poistetaan 2 kappaleen e kohdasta sanat "tai toimeenpanevan komitean".

3. Poistetaan 2 kappaleen f kohdasta sanat "tai vastaavasti toimeenpanevalle komitealle".

4. Seuraava teksti korvaa 2 kappaleen g kohdan:

g) laatia yhteistyössä yleiskokouksen puheenjohtajan kanssa ja julkaista kertomus rahaston toiminnasta edellisenä kalenterivuonna;

5. Poistetaan 2 kappaleen h kohdasta sanat "toimeenpanevan komitean".

22 artikla

Vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen 31 artiklan 1 kappaleesta poistetaan sanat "toimeenpanevaan komiteaan ja".

23 artikla

Vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen 32 artiklaa muutetaan seuraavasti:

1. Aloituserkkeestä poistetaan sanat "ja toimeenpaneavassa komiteassa".

2. Sanat "ja toimeenpanevan komitean" poistetaan b kohdasta.

24 artikla

Vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen 33 artiklaa muutetaan seuraavasti:

1. Poistetaan 1 kappale.

2. Poistetaan 2 kappaleen numero.

3. Seuraava teksti korvaa c kohdan:

c) apuelinten perustaminen 18 artiklan 9 kappaleen mukaan ja perustamiseen liittyvät asiat.

25 artikla

Vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen 35 artikla korvataan seuraavalla tekstillä:

Rahastolle ei saa esittää 4 artiklan mukaisia korvausvaatimuksia tapahtumista, jotka seuraavat sen jälkeen, kun tämä yleissopimus on tullut voimaan, ennen kuin voimaantulopäivästä on kulunut 120 päivää.

26 artikla

Vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen 36 artiklan jälkeen lisätään seuraavat neljä uutta artiklaa:

signed to him by this Convention, the Internal Regulations of the Fund and the Assembly.

2. In paragraph 2(e) the words "or the Executive Committee" are deleted.

3. In paragraph 2(f) the words "or to the Executive Committee, as the case may be," are deleted.

4. Paragraph 2(g) is replaced by the following text:

(g) prepare, in consultation with the Chairman of the Assembly, and publish a report of the activities of the Fund during the previous calendar year;

5. In paragraph 2(h) the words ", the Executive Committee" are deleted.

Article 22

In Article 31, paragraph 1, of the 1971 Fund Convention, the words "on the Executive Committee and" are deleted.

Article 23

Article 32 of the 1971 Fund Convention is amended as follows:

1. In the opening phrase the words "and the Executive Committee" are deleted.

2. In subparagraph (b) the words "and the Executive Committee" are deleted.

Article 24

Article 33 of the 1971 Fund Convention is amended as follows:

1. Paragraph 1 is deleted.

2. In paragraph 2 the paragraph number is deleted.

3. Subparagraph (c) is replaced by the following text:

(c) the establishment of subsidiary bodies, under Article 18, paragraph 9, and matters relating to such establishment.

Article 25

Article 35 of the 1971 Fund Convention is replaced by the following text:

Claims for compensation under Article 4 arising from incidents occurring after the date of entry into force of this Convention may not be brought against the Fund earlier than the one hundred and twentieth day after that date.

Article 26

After Article 36 of the 1971 Fund Convention four new articles are inserted as follows:

36 bis artikla

Seuraavia siirtymämääräyksiä sovelletaan sinä kautena (jäljempänä siirtymäkausi), joka alkaa tämän yleissopimuksen voimaantulopäivänä ja joka päättyy sinä päivänä, jolloin vuoden 1971 rahastoyleissopimukseen liittyvän vuoden 1992 pöytäkirjan 31 artiklan mukaiset irtisanomiset tulevat voimaan:

a) Sovellettaessa tämän yleissopimuksen 2 artiklan 1 kappaleen a kohtaa tarkoitetaan vuoden 1992 vastuuyleissopimuksella myös vuoden 1969 kansainvälistä yleissopimusta öljyn aiheuttamasta pilaantumisvahingosta johtuvasta siviilioikeudellisesta vastuusta joko alkuperäisenä tai siihen liittyvällä vuoden 1976 pöytäkirjalla muutettuna (tässä artiklassa "vuoden 1969 vastuuyleissopimus" sekä myös vuoden 1971 rahastoyleissopimusta).

b) Jos tapahtuma on aiheuttanut tämän yleissopimuksen soveltamisalaan kuuluvan pilaantumisvahingon, rahasto maksaa korvausta pilaantumisvahingosta kärsineille vain jos ja siinä määrin kuin tämä ei ole saanut täyttä ja riittävää korvausta vahingosta vuoden 1969 vastuuyleissopimuksen, vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen tai vuoden 1992 vastuuyleissopimuksen ehtojen mukaisesti. Tämän yleissopimuksen soveltamisalaan kuuluvasta pilaantumisvahingosta rahasto maksaa kuitenkin tämän yleissopimuksen osapuolena olevan valtion osalta, joka ei ole vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen osapuolena, korvausta pilaantumisvahingosta kärsineelle vain jos ja siinä määrin kuin tämä ei olisi saanut täyttä ja riittävää korvausta jos kyseinen valtio olisi ollut kaikkien edellä mainittujen yleissopimusten osapuolena.

c) Sovellettaessa tämän yleissopimuksen 4 artiklaa määrään, joka otetaan huomioon päätettäessä rahaston maksettavaksi kuuluvan korvauksen kokonaismäärää, sisältyy myös mahdollinen vuoden 1969 vastuuyleissopimuksen mukaisesti tosiasiallisesti maksettu korvaussumma sekä vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen mukaisesti tosiasiallisesti maksettu tai maksetuksi katsottu korvaussumma.

d) Tämän yleissopimuksen 9 artiklan 1 kappaletta sovelletaan myös vuoden 1969 vastuuyleissopimuksen mukaisiin oikeuksiin.

36 ter artikla

1. Jollei tämän artiklan 4 kappaleen määräyksistä muuta johdu, sopimusvaltion yhden

Article 36 bis

The following transitional provisions shall apply in the period, hereinafter referred to as the transitional period, commencing with the date of entry into force of this Convention and ending with the date on which the denunciations provided for in Article 31 of the Protocol of 1992 to the 1971 Fund Convention take effect:

(a) In the application of paragraph 1(a) of Article 2 of this Convention, the reference to the 1992 Liability Convention shall include reference to the International Convention on Civil Liability for Oil Pollution Damage, 1969, either in its original version or as amended by the Protocol thereto of 1976 (referred to in this Article as "the 1969 Liability Convention"), and also the 1971 Fund Convention.

(b) Where an incident has caused pollution damage within the scope of this Convention, the Fund shall pay compensation to any person suffering pollution damage only if, and to the extent that, such person has been unable to obtain full and adequate compensation for the damage under the terms of the 1969 Liability Convention, the 1971 Fund Convention, and the 1992 Liability Convention, provided that, in respect of pollution damage within the scope of this Convention in respect of a Party to this Convention but not a Party to the 1971 Fund Convention, the Fund shall pay compensation to any person suffering pollution damage only if, and to the extent that, such person would have been unable to obtain full and adequate compensation had that State been party to each of the above-mentioned Conventions.

(c) In the application of Article 4 of this Convention the amount to be taken into account in determining the aggregate amount of compensation payable by the Fund shall also include the amount of compensation actually paid under the 1969 Liability Convention, if any, and the amount of compensation actually paid or deemed to have been paid under the 1971 Fund Convention.

(d) Paragraph 1 of Article 9 of this Convention shall also apply to the rights enjoyed under the 1969 Liability Convention.

Article 36 ter

1. Subject to paragraph 4 of this Article, the aggregate amount of the annual contributions

kalenterivuoden aikana vastaanottamaa maksuvelvoitteista öljyä koskevat vuosimaksut eivät saa ylittää 27,5 prosenttia vuoden 1971 yleissopimusta muuttavan vuoden 1992 pöytäkirjan nojalla maksettavien vuosimaksujen kokonaismäärästä kunkin kalenterivuoden osalta.

2. Jos 12 artiklan 2 ja 3 kappaleiden määräysten soveltaminen johtaisi yhden sopimusvaltion maksuvelvollisten maksettavaksi tulevien maksujen kokonaismäärän kasvuun tietynä kalenterivuonna yli 27,5 prosenttiin kaikista maksuista, kyseisessä valtiossa sijaitsevien maksuvelvollisten maksuja alennetaan suhteellisesti yhtä paljon siten, että heidän yhteenlasketut maksunsa vastaavat 27,5 prosenttia kyseisenä vuonna rahastoon tehtävien maksujen kokonaismäärästä.

3. Jos sopimusvaltion henkilöiden maksuja vähennetään tämän artiklan 2 kappaleen nojalla, kaikkien muiden sopimusvaltioiden henkilöiden maksuja lisätään suhteellisesti yhtä paljon siten, että kaikkien henkilöiden rahastoon maksettavaksi tulevien maksujen kokonaismäärä kyseisenä kalenterivuonna saavuttaa yleiskokouksen päättämän maksujen kokonaismäärän.

4. Tämän artiklan 1—3 kappaleiden määräyksiä noudatetaan, kunnes maksuvelvollisen öljyn kokonaismäärä kaikissa sopimusvaltioissa yhden kalenterivuoden aikana ylittää 750 miljoonaa tonnia tai kunnes viisi vuotta on kulunut kyseisen vuoden 1992 pöytäkirjan voimaantulosta, riippuen siitä kumpi tapahtuu aikaisemmin.

36 quater artikla

Tämän yleissopimuksen määräysten estämättä sinä aikana, jolloin sekä vuoden 1971 rahastoyleissopimus että tämä yleissopimus ovat voimassa, rahaston hoitoon sovelletaan seuraavia määräyksiä:

a) Johtajan alaisuudessa toimiva vuoden 1971 rahastoyleissopimuksella perustettu sihteeristö (jäljempänä ”vuoden 1971 rahasto”) voi toimia myös rahaston sihteeristönä ja johtajana.

b) Jos vuoden 1971 rahaston sihteeristö ja johtaja hoitavat a kohdan mukaisesti myös rahaston sihteeristön ja johtajan tehtäviä tapauksissa, joissa vuoden 1971 rahaston ja rahaston välillä on eturistiriitoja, rahastoa edustaa rahaston yleiskokouksen puheenjohtaja.

payable in respect of contributing oil received in a single Contracting State during a calendar year shall not exceed 27.5 % of the total amount of annual contributions pursuant to the 1992 Protocol to amend the 1971 Fund Convention, in respect of that calendar year.

2. If the application of the provisions in paragraphs 2 and 3 of Article 12 would result in the aggregate amount of the contributions payable by contributors in a single Contracting State in respect of a given calendar year exceeding 27.5 % of the total annual contributions, the contributions payable by all contributors in that State shall be reduced *pro rata*, so that their aggregate contributions equal 27.5 % of the total annual contributions to the Fund in respect of that year.

3. If the contributions payable by persons in a given Contracting State shall be reduced pursuant to paragraph 2 of this Article, the contributions payable by persons in all other Contracting States shall be increased *pro rata* so as to ensure that the total amount of contributions payable by all persons liable to contribute to the Fund in respect of the calendar year in question will reach the total amount of contributions decided by the Assembly.

4. The provisions in paragraphs 1 to 3 of this Article shall operate until the total quantity of contributing oil received in all Contracting States in a calendar year has reached 750 million tons or until a period of 5 years after the date of entry into force of the said 1992 Protocol has elapsed, whichever occurs earlier.

Article 36 quater

Notwithstanding the provisions of this Convention, the following provisions shall apply to the administration of the Fund during the period in which both the 1971 Fund Convention and this Convention are in force:

(a) The Secretariat of the Fund, established by the 1971 Fund Convention (hereinafter referred to as ”the 1971 Fund”), headed by the Director, may also function as the Secretariat and the Director of the Fund.

(b) If, in accordance with subparagraph (a), the Secretariat and the Director of the 1971 Fund also perform the function of Secretariat and Director of the Fund, the Fund shall be represented, in cases of conflict of interests between the 1971 Fund and the Fund, by the Chairman of the Assembly of the Fund.

c) Johtajan ja hänen nimittämänsä henkilökunnan ja asiantuntijoiden ei katsota heidän hoitaessaan tämän yleissopimuksen ja vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen mukaisia tehtäviään rikkovan tämän yleissopimuksen 30 artiklan määräyksiä sikäli kuin he toimivat tämän artiklan mukaisesti.

d) Rahaston yleiskokous pyrkii olemaan tekemättä päätöksiä, jotka ovat ristiriidassa vuoden 1971 rahaston yleiskokouksen tekemien päätösten kanssa. Jos yhteisistä hallintoasioista syntyy erimielisyyttä, rahaston yleiskokous pyrkii konsensukseen vuoden 1971 rahaston yleiskokouksen kanssa keskinäisen yhteistyön hengessä ja pitäen mielessä molempien järjestöjen yhteiset tavoitteet.

e) Rahasto voi periä vuoden 1971 rahaston oikeudet, velvoitteet ja varat jos vuoden 1971 rahaston yleiskokous näin päättää vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen 44 artiklan 2 kappaaleen mukaisesti.

f) Rahasto korvaa vuoden 1971 rahastolle kaikki kulut, jotka johtuvat hallinnollisista palveluksista, joita vuoden 1971 rahasto on tehnyt rahaston puolesta.

36 quinquies artikla

Loppumääräykset

Tämän yleissopimuksen loppumääräyksinä ovat vuoden 1971 rahastoyleissopimukseen liittyvän vuoden 1992 pöytäkirjan 28—39 artikla. Tämän yleissopimuksen viittaukset sopimusvaltioihin katsotaan viittauksiksi kyseisen pöytäkirjan sopimusvaltioihin.

27 artikla

1. Vuoden 1971 rahastoyleissopimusta ja tätä pöytäkirjaa luetaan ja tulkitaan tämän pöytäkirjan osapuolten kesken yhdessä yhdeksi ainoaksi asiakirjaksi.

2. Tällä pöytäkirjalla muutettua vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen 1—36 quinquies artiklaa kutsutaan vuoden 1992 kansainväliseksi yleissopimukseksi öljyn aiheuttamien pilaantumisvahinkojen kansainvälisen korvausrahaston perustamisesta (vuoden 1992 rahastoyleissopimukseksi).

(c) The Director and the staff and experts appointed by him, performing their duties under this Convention and the 1971 Fund Convention, shall not be regarded as contravening the provisions of Article 30 of this Convention in so far as they discharge their duties in accordance with this Article.

(d) The Assembly of the Fund shall endeavour not to take decisions which are incompatible with decisions taken by the Assembly of the 1971 Fund. If differences of opinion with respect to common administrative issues arise, the Assembly of the Fund shall try to reach a consensus with the Assembly of the 1971 Fund, in a spirit of mutual co-operation and with the common aims of both Organizations in mind.

(e) The Fund may succeed to the rights, obligations and assets of the 1971 Fund if the Assembly of the 1971 Fund so decides, in accordance with Article 44, paragraph 2, of the 1971 Fund Convention.

(f) The Fund shall reimburse to the 1971 Fund all costs and expenses arising from administrative services performed by the 1971 Fund on behalf of the Fund.

Article 36 quinquies

Final clauses

The final clauses of this Convention shall be Articles 28 to 39 of the Protocol of 1992 to the 1971 Fund Convention. References in this Convention to Contracting States shall be taken to mean references to the Contracting States of that Protocol.

Article 27

1. The 1971 Fund Convention and this Protocol shall, as between the Parties to this Protocol, be read and interpreted together as one Single instrument.

2. Article 1 to 36 quinquies of the 1971 Fund Convention as amended by this Protocol shall be known as the International Convention on the Establishment of an International Fund for Compensation for Oil Pollution Damage, 1992 (1992 Fund Convention).

LOPPUMÄÄRÄYKSET

28 artikla

Allekirjoittaminen, ratifioiminen jne.

1. Tämän pöytäkirjan voivat allekirjoittaa Lontoossa 15 päivästä tammikuuta 1993 14 päivään tammikuuta 1994 asti kaikki valtiot, jotka ovat allekirjoittaneet vuoden 1992 vastuuleissopimuksen.

2. Jollei 4 kappaleesta muuta johdu, valtioiden, jotka ovat allekirjoittaneet tämän pöytäkirjan, on ratifioitava tai hyväksyttävä se.

3. Jollei 4 kappaleesta muuta johdu, valtiot, jotka eivät ole allekirjoittaneet tätä pöytäkirjaa, voivat liittyä siihen.

4. Ainoastaan ne valtiot, jotka ovat ratifioineet tai hyväksyneet vuoden 1992 vastuuleissopimuksen tai liittyneet siihen, voivat ratifioida tai hyväksyä tämän pöytäkirjan tai liittyä siihen.

5. Ratifioiminen, hyväksyminen tai liittyminen tapahtuu tallettamalla asianomainen virallinen asiakirja järjestön pääsihteerin huostaan.

6. Tämän pöytäkirjan osapuolena olevaa valtiota, joka ei ole vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen osapuolena, sitovat tällä pöytäkirjalla muutetun vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen määräykset tämän pöytäkirjan muihin osapuoliin nähden, mutta eivät vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen määräykset sen osapuoliin nähden.

7. Ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirjan, joka talletetaan tällä pöytäkirjalla muutetun vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen jonkin muutoksen voimaantulon jälkeen, katsotaan koskevan pöytäkirjalla muutettua yleissopimusta, johon on tehty tällainen muutos.

29 artikla

Tiedot maksuvelvoitteisesta öljystä

1. Ennen kuin tämä pöytäkirja tulee jonkin valtion osalta voimaan, valtion on 28 artiklan 5 kappaleessa tarkoitettua asiakirjaa tallettaessaan ja sittemmin vuosittain järjestön pääsihteerin määräämänä ajankohtana ilmoitettava hänelle jokaisen sellaisen henkilön nimi ja osoite, joka olisi kyseisen valtion osalta tällä pöytäkirjalla muutetun vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen 10 artiklan nojalla velvollinen suorittamaan maksuja rahastoon sekä myös

FINAL CLAUSES

Article 28

Signature, ratification, acceptance, approval and accession

1. This Protocol shall be open for signature at London from 15 January 1993 to 14 January 1994 by any State which has signed the 1992 Liability Convention.

2. Subject to paragraph 4, this Protocol shall be ratified, accepted or approved by States which have signed it.

3. Subject to paragraph 4, this Protocol is open for accession by States which did not sign it.

4. This Protocol may be ratified, accepted, approved or acceded to, only by States which have ratified, accepted, approved or acceded to the 1992 Liability Convention.

5. Ratification, acceptance, approval or accession shall be effected by the deposit of a formal instrument to that effect with the Secretary-General of the Organization.

6. A State which is a Party to this Protocol but is not a Party to the 1971 Fund Convention shall be bound by the provisions of the 1971 Fund Convention as amended by this Protocol in relation to other Parties hereto, but shall not be bound by the provisions of the 1971 Fund Convention in relation to Parties thereto.

7. Any instrument of ratification, acceptance, approval or accession deposited after the entry into force of an amendment to the 1971 Fund Convention as amended by this Protocol shall be deemed to apply to the Convention so amended, as modified by such amendment.

Article 29

Information on contributing oil

1. Before this Protocol comes into force for a State, that State shall, when depositing an instrument referred to in Article 28, paragraph 5, and annually thereafter at a date to be determined by the Secretary-General of the Organization, communicate to him the name and address of any person who in respect of that State would be liable to contribute to the Fund pursuant to Article 10 of the 1971 Fund Convention as amended by this Protocol as

ilmoitettava tiedot asianomaisista maksuvelvoitteisista öljymääristä, jotka tällainen henkilö on vastaanottanut kyseisen valtion alueella edellisen kalenterivuoden aikana.

2. Siirtymäkautena johtaja ilmoittaa osapuolten puolesta vuosittain järjestön pääsihteerille tiedot sellaisten henkilöiden vastaanottamista maksuvelvoitteisista öljymääristä, jotka ovat velvollisia suorittamaan tällä pöytäkirjalla muutetun vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen 10 artiklan mukaisesti maksuja rahastoon.

30 artikla

Voimaantulo

1. Tämä pöytäkirja tulee voimaan kahden toista kuukauden kuluttua päivästä, jolloin seuraavat vaatimukset on täytetty:

a) vähintään kahdeksan valtiota on tallettanut ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirjansa järjestön pääsihteerin huostaan; ja

b) järjestön pääsihteeri on saanut 29 artiklan mukaisesti ilmoituksen siitä, että henkilöt, jotka olisivat tällä pöytäkirjalla muutetun vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen 10 artiklan mukaisesti velvollisia suorittamaan maksuja rahastoon, ovat vastaanottaneet edellisen kalenterivuoden aikana yhteensä vähintään 450 miljoonaa tonnia maksuvelvoitteista öljyä.

2. Tämä pöytäkirja ei kuitenkaan tule voimaan ennen vuoden 1992 vastuulyeissopimuksen voimaantuloa.

3. Jokaisen valtion osalta, joka ratifioi tai hyväksyy tämän pöytäkirjan tai liittyy siihen sen jälkeen, kun voimaantulolle 1 kappaleessa asetetut ehdot on täytetty, tämä pöytäkirja tulee voimaan kahdentoista kuukauden kuluttua päivästä, jolloin valtio on tallettanut asianomaisen asiakirjansa.

4. Valtio voi tätä pöytäkirjaa koskevaa ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirjaansa tallettaessaan selittää, ettei asiakirja tule voimaan tämän artiklan tarkoittamassa mielessä ennen 31 artiklassa mainitun kuuden kuukauden ajanjakson päättymistä.

5. Valtio, joka on antanut edellä olevan kappaleen mukaisen selityksen, voi peruuttaa sen milloin tahansa tekemällä tästä ilmoituksen järjestön pääsihteerille. Peruutus tulee voimaan ilmoituksen saapumispäivänä, ja peruutuksen tehneen valtion katsotaan tallettaneen tätä pöytäkirjaa koskeva ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirjansa kyseisenä päivänä.

well as data on the relevant quantities of contributing oil received by any such person in the territory of that State during the preceding calendar year.

2. During the transitional period, the Director shall, for Parties, communicate annually to the Secretary-General of the Organization data on quantities of contributing oil received by persons liable to contribute to the Fund pursuant to Article 10 of the 1971 Fund Convention as amended by this Protocol.

Article 30

Entry into force

1. This Protocol shall enter into force twelve months following the date on which the following requirements are fulfilled:

(a) at least eight States have deposited instruments of ratification, acceptance, approval or accession with the Secretary-General of the Organization; and

(b) the Secretary-General of the Organization has received information in accordance with Article 29 that those persons who would be liable to contribute pursuant to Article 10 of the 1971 Fund Convention as amended by this Protocol have received during the preceding calendar year a total quantity of at least 450 million tons of contributing oil.

2. However, this Protocol shall not enter into force before the 1992 Liability Convention has entered into force.

3. For each State which ratifies, accepts, approves or accedes to this Protocol after the conditions in paragraph 1 for entry into force have been met, the Protocol shall enter into force twelve months following the date of the deposit by such State of the appropriate instrument.

4. Any State may, at the time of the deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession in respect of this Protocol, declare that such instrument shall not take effect for the purpose of this Article until the end of the six-month period in Article 31.

5. Any State which has made a declaration in accordance with the preceding paragraph may withdraw it at any time by means of a notification addressed to the Secretary-General of the Organization. Any such withdrawal shall take effect on the date the notification is received, and any State making such a withdrawal shall be deemed to have deposited its

6. Valtion, joka on antanut vuoden 1969 vastuuyleissopimusta koskevan vuoden 1992 pöytäkirjan 13 artiklan 2 kappaleen mukaisen selityksen, katsotaan asntaneen myös tämän artiklan 4 kappaleen mukaisen selityksen. Mainitun 13 artiklan 2 kappaleen mukaisen selityksen peruutus katsotaan myös tämän artiklan 5 kappaleen mukaiseksi peruutukseksi.

31 artikla

Vuoden 1969 ja 1971 yleissopimusten irtisanominen

Jollei 30 artiklasta muuta johdu, kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun seuraavat ehdot on täytetty:

a) vähintään kahdeksan valtiota on tullut tämän pöytäkirjan osapuoliksi tahi tallettanut ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirjansa järjestön pääsihteerin huostaan joko 30 artiklan 4 kappaleessa mainituin ehdoin tai ilman sitä, ja

b) järjestön pääsihteeri on saanut 29 artiklan mukaiset tiedot siitä, että henkilöt, jotka ovat tai olisivat tällä pöytäkirjalla muutetun vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen 10 artiklan mukaisesti velvollisia suorittamaan maksuja rahastoon, ovat vastaanottaneet edellisenä kalenterivuonna yhteensä vähintään 750 miljoonaa tonnia maksuvelvoitteista öljyä;

jokaisen tämän pöytäkirjan osapuolen ja jokaisen valtion, joka on tallettanut ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirjansa joko 30 artiklan 4 kappaleessa mainituin ehdoin tai ilman sitä, tulee irtisanoa vuoden 1971 rahastoyleissopimus ja vuoden 1969 vastuuyleissopimus, jos ne ovat näiden osapuolina. Irtisanominen tulee voimaan kahdentoista kuukauden kuluttua edellä mainitun kuuden kuukauden ajanjakson päättymisestä.

32 artikla

Tarkistaminen ja muuttaminen

1. Järjestö voi kutsua koolle konferenssin tarkistamaan tai muuttamaan vuoden 1992 rahastoyleissopimusta.

2. Järjestön on kutsuttava koolle sopimusvaltioiden konferenssi tarkistamaan tai muuttamaan vuoden 1992 rahastoyleissopimusta vä-

instrument of ratification, acceptance, approval or accession in respect of this Protocol on that date.

6. Any State which has made a declaration under Article 13, paragraph 2, of the Protocol of 1992 to the 1969 Liability Convention shall be deemed to have also made a declaration under paragraph 4 of this Article. Withdrawal of a declaration under the said Article 13, paragraph 2, shall be deemed to constitute withdrawal also under paragraph 5 of this Article.

Article 31

Denunciation of 1969 and 1971 Conventions

Subject to Article 30, within six months following the date on which the following requirements are fulfilled:

(a) at least eight States have become Parties to this Protocol or have deposited instruments of ratification, acceptance, approval or accession with the Secretary-General of the Organization, whether or not subject to Article 30, paragraph 4, and

(b) the Secretary-General of the Organization has received information in accordance with Article 29 that those persons who are or would be liable to contribute pursuant to Article 10 of the 1971 Fund Convention as amended by this Protocol have received during the preceding calendar year a total quantity of at least 750 million tons of contributing oil;

each Party to this Protocol and each State which has deposited an instrument of ratification, acceptance, approval or accession, whether or not subject to Article 30, paragraph 4, shall if party thereto, denounce the 1971 Fund Convention and the 1969 Liability Convention with effect twelve months after the expiry of the above-mentioned six-month period.

Article 32

Revision and amendment

1. A conference for the purpose of revising or amending the 1992 Fund Convention may be convened by the Organization.

2. The Organization shall convene a Conference of Contracting States for the purpose of revising or amending the 1992 Fund Conven-

hintään kolmasosan kaikista sopimusvaltioista sitä pyydettyä.

33 artikla

Vastuunrajojen muuttaminen

1. Vähintään neljäsosan sopimusvaltioista sitä pyytäessä pääsihteerin on toimitettava kaikki ehdotukset tällä pöytäkirjalla muutetun vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen 4 artiklan 4 kappaleessa määrättyjen korvausmäärien rajojen muuttamisesta kaikille järjestön jäsenille ja kaikille sopimusvaltioille.

2. Edellä tarkoitettu tavoin toimitettu muutosehdotus tulee antaa järjestön oikeudelliselle komitealle käsiteltäväksi vähintään kuuden kuukauden kuluttua toimittamispäivän jälkeen.

3. Kaikilla tällä pöytäkirjalla muutetun vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen osapuolilla on riippumatta siitä, ovatko ne järjestön jäseniä vai eivät, oikeus osallistua oikeudellisen komitean työhön tämän käsitellessä ja hyväksyessä muutoksia.

4. Muutokset hyväksytään 3 kappaleen mukaisesti laajennetussa oikeudellisessa komiteassa läsnä olevien ja äänestävien sopimusvaltioiden kahden kolmasosan ääntenemmistöllä edellyttäen, että vähintään puolet sopimusvaltioista on läsnä äänestyksen aikana.

5. Vastuunrajoja koskevaa muutosta käsitellessään oikeudellisen komitean tulee ottaa huomioon tapahtumista saadut kokemukset, varsinkin niiden aiheuttamien vahinkojen suuruus sekä rahanarvon muutokset. Sen on myös otettava huomioon tällä pöytäkirjalla muutetun vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen 4 artiklan 4 kappaleessa mainittujen rajojen ja öljyn aiheuttamasta pilaantumisvahingosta johtuvaa siviilioikeudellista vastuuta koskevan vuoden 1992 kansainvälisen yleissopimuksen V artiklan 1 kappaleessa mainittujen rajojen välinen suhde.

6. a) Tämän artiklan mukaista vastuunrajojen muutosta ei saa käsitellä ennen tammikuun 15 päivää 1998 eikä ennen kuin viisi vuotta on kulunut edellisen tämän artiklan nojalla tehdyn muutoksen voimaantulosta. Tämän artiklan mukaista muutosta ei saa käsitellä ennen tämän pöytäkirjan voimaantuloa.

b) Vastuunrajaa ei saa korottaa siten, että sen määrä ylittäisi tällä pöytäkirjalla muutetussa vuoden 1971 rahastoyleissopimuksessa mää-

tion at the request of not less than one-third of all Contracting States.

Article 33

Amendment of compensation limits

1. Upon the request of at least one-quarter of the Contracting States any proposal to amend the limits of amounts of compensation laid down in Article 4, paragraph 4, of the 1971 Fund Convention as amended by this Protocol shall be circulated by the Secretary-General to all Members of the Organization and to all Contracting States.

2. Any amendment proposed and circulated as above shall be submitted to the Legal Committee of the Organization for consideration at a date at least six months after the date of its circulation.

3. All Contracting States to the 1971 Fund Convention as amended by this Protocol, whether or not Members of the Organization, shall be entitled to participate in the proceedings of the Legal Committee for the consideration and adoption of amendments.

4. Amendments shall be adopted by a two-thirds majority of the Contracting States present and voting in the Legal Committee expanded as provided for in paragraph 3 on condition that at least one-half of the Contracting States shall be present at the time of voting.

5. When acting on a proposal to amend the limits, the Legal Committee shall take into account the experience of incidents and in particular the amount of damage resulting therefrom and changes in the monetary values. It shall also take into account the relationship between the limits in Article 4, paragraph 4, of the 1971 Fund Convention as amended by this Protocol and those in, Article V paragraph 1, of the International Convention on Civil Liability for Oil Pollution Damage, 1992.

6. (a) No amendment of the limits under this Article may be considered before 15 January 1998 nor less than five years from the date of entry into force of a previous amendment under this Article. No amendment under this Article shall be considered before this Protocol has entered into force.

(b) No limit may be increased so as to exceed an amount which corresponds to the limit laid down in the 1971 Fund Convention as

rättyä rajaa korotettuna 6 prosentilla vuosittain ja sisältäen edellisen vuoden prosentuaalisen korotuksen 15 päivästä tammikuuta 1993 lukien.

c) Vastuunraja ei saa korottaa siten, että se ylittäisi määrän, joka vastaa tällä pöytäkirjalla muutetussa vuoden 1971 rahastoyleissopimuksessa määrättyä rajaa kolmella kerrottuna.

7. Järjestön on ilmoitettava kaikille sopimusvaltioille 4 kappaleen mukaisesti hyväksytystä muutoksesta. Muutos katsotaan hyväksytyksi kahdeksantoista kuukauden kuluttua ilmoituksen päivästä, jollei vähintään neljäsosa valtioista, jotka olivat sopimusvaltioita oikeudellisen komitean hyväksyessä muutoksen, ole sinä aikana ilmoittaneet järjestölle, että kyseiset valtiot eivät hyväksy muutosta. Tällöin muutos on hylätty eikä sillä ole vaikutusta.

8. Muutos, joka katsotaan hyväksytyksi 7 kappaleen mukaisesti, tulee voimaan kahdeksantoista kuukauden kuluttua sen hyväksymisestä.

9. Muutos sitoo kaikkia sopimusvaltioita, jolleivät ne 34 artiklan 1 ja 2 kappaleen mukaisesti irtisano tätä pöytäkirjaa vähintään kuutta kuukautta ennen muutoksen voimaantuloa. Irtisanominen tulee voimaan muutoksen voimaantulosta alkaen.

10. Kun oikeudellinen komitea on hyväksynyt muutoksen, mutta hyväksymisen edellytyksenä oleva kahdeksantoista kuukauden ajanjakso ei ole vielä päättynyt, muutos on voimaantullessaan sitova sanotun ajanjakson aikana sopimusvaltioksi tulleen valtion osalta. 7 kappaleen mukaisesti voimaantullut muutos sitoo tämän ajanjakson jälkeen sopimusvaltioksi tullutta valtiota. Muutos sitoo tässä kappaleessa tarkoitetuissa tapauksissa valtiota, kun se tulee voimaan tai kun tämä pöytäkirja tulee voimaan valtion osalta, jos tämä tapahtuu myöhemmin.

34 artikla *Irtisanominen*

1. Osapuoli voi irtisanoa tämän pöytäkirjan milloin tahansa sen jälkeen, kun pöytäkirja on tullut sen osalta voimaan.

2. Irtisanominen tapahtuu tallettamalla sitä

amended by this Protocol increased by six per cent per year calculated on a compound basis from 15 January 1993.

(c) No limit may be increased so as to exceed an amount which corresponds to the limit laid down in the 1971 Fund Convention as amended by this Protocol multiplied by three.

7. Any amendment adopted in accordance with paragraph 4 shall be notified by the Organization to all Contracting States. The amendment shall be deemed to have been accepted at the end of a period of eighteen months after the date of notification unless within that period not less than one-quarter of the States that were Contracting States at the time of the adoption of the amendment by the Legal Committee have communicated to the Organization that they do not accept the amendment in which case the amendment is rejected and shall have no effect.

8. An amendment deemed to have been accepted in accordance with paragraph 7 shall enter into force eighteen months after its acceptance.

9. All Contracting States shall be bound by the amendment, unless they denounce this Protocol in accordance with Article 34, paragraphs 1 and 2, at least six months before the amendment enters into force. Such denunciation shall take effect when the amendment enters into force.

10. When an amendment has been adopted by the Legal Committee but the eighteen-month period for its acceptance has not yet expired, a State which becomes a Contracting State during that period shall be bound by the amendment if it enters into force. A State which becomes a Contracting State after that period shall be bound by an amendment which has been accepted in accordance with paragraph 7. In the cases referred to in this paragraph a State becomes bound by an amendment when that amendment enters into force, or when this Protocol enters into force for that State, if later.

Article 34 *Denunciation*

1. This Protocol may be denounced by any Party at any time after the date on which it enters into force for that Party.

2. Denunciation shall be effected by the

koskeva asiakirja järjestön pääsihteerin huostaan.

3. Irtisanominen tulee voimaan kahdentoista kuukauden kuluttua sitä koskevan asiakirjan tallettamisesta järjestön pääsihteerin huostaan tai irtisanomiskirjassa mainitun pidemmän ajanjakson kuluttua.

4. Vuoden 1992 vastuuyleissopimuksen irtisanominen katsotaan tämän pöytäkirjan irtisanomiseksi. Irtisanominen tulee voimaan päivänä, jolloin vuoden 1969 vastuuyleissopimukseen liittyvän vuoden 1992 pöytäkirjan irtisanominen tulee kyseisen pöytäkirjan 16 artiklan mukaisesti voimaan.

5. Tämän pöytäkirjan osapuolena olevan valtion, joka ei ole irtisanonut vuoden 1971 rahastoyleissopimusta eikä vuoden 1969 vastuuyleissopimusta 31 artiklan mukaisesti, katsotaan irtisanoneen tämän pöytäkirjan siten, että irtisanominen tulee voimaan kahdentoista kuukauden kuluttua kyseisessä artiklassa mainitun kuuden kuukauden ajanjakson päättymisestä. Siitä päivästä, jolloin 31 artiklan mukaiset irtisanomiset tulevat voimaan, tämän pöytäkirjan osapuolen, joka tallettaa vuoden 1969 vastuuyleissopimusta koskevan ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirjansa, katsotaan irtisanoneen tämän pöytäkirjan siitä päivästä, jolloin asiakirja tulee voimaan.

6. Jos tämän pöytäkirjan osapuoli irtisanoo vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen sen 41 artiklan mukaisesti, ei tätä tulkita tämän pöytäkirjan osapuolten välillä tällä pöytäkirjalla muutetun vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen irtisanomiseksi.

7. Sen estämättä, että osapuoli irtisanoo tämän pöytäkirjan tämän artiklan mukaisesti, sovelletaan edelleen tämän pöytäkirjan määräyksiä velvollisuudesta suorittaa tällä pöytäkirjalla muutetun vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen 10 artiklan mukaisesti maksuja muutetun yleissopimuksen 12 artiklan 2 kappaleen b kohdassa mainitun tapahtuman osalta, joka on sattunut ennen irtisanomista.

35 artikla

Yleiskokouksen ylimääräiset istunnot

1. Sopimusvaltio voi yhdeksänkymmenen päivän kuluessa irtisanomiskirjan tallettamisesta, minkä se katsoo nostavan jäljellä olevien sopimusvaltioiden maksuja huomattavasti, pyytää johtajaa kutsumaan yleiskokouksen yli-

deposit of an instrument with the Secretary-General of the Organization.

3. A denunciation shall take effect twelve months, or such longer period as may be specified in the instrument of denunciation, after its deposit with the Secretary-General of the Organization.

4. Denunciation of the 1992 Liability Convention shall be deemed to be a denunciation of this Protocol. Such denunciation shall take effect on the date on which denunciation of the Protocol of 1992 to the 1969 Liability Convention takes effect according to Article 16 of that Protocol.

5. Any Contracting State to this Protocol which has not denounced the 1971 Fund Convention and the 1969 Liability Convention as required by Article 31 shall be deemed to have denounced this Protocol with effect twelve months after the expiry of the six month period in that Article. As from the date on which the denunciations provided for in Article 31 take effect, any Party to this Protocol which deposits an instrument of ratification, acceptance, approval or accession to the 1969 Liability Convention shall be deemed to have denounced this Protocol with effect from the date on which such instrument takes effect.

6. As between the Parties to this Protocol, denunciation by any of them of the 1971 Fund Convention in accordance with Article 41 thereof shall not be construed in any way as a denunciation of the 1971 Fund Convention as amended by this Protocol.

7. Notwithstanding a denunciation of this Protocol by a Party pursuant to this Article, any provisions of this Protocol relating to the obligations to make contributions under Article 10 of the 1971 Fund Convention as amended by this Protocol with respect to an incident referred to in Article 12, paragraph 2(b), of that amended Convention and occurring before the denunciation takes effect shall continue to apply.

Article 35

Extraordinary sessions of the Assembly

1. Any Contracting State may, within ninety days after the deposit of an instrument of denunciation the result of which it considers will significantly increase the level of contributions for the remaining Contracting States,

Öljyn aiheuttamien pilaantumisvahinkojen kansainvälisen korvausrahaston perustamisesta tehdyn vuoden 1992 yleissopimuksen 1—13 ja 36 ter artikla

Yleisiä määräyksiä

1 artikla

Tässä yleissopimuksessa:

1. "Vuoden 1992 vastuuyleissopimus" tarkoittaa vuoden 1992 kansainvälistä yleissopimusta öljyn aiheuttamasta pilaantumisvahingosta johtuvasta siviilioikeudellisesta vastuusta.

1 bis. "Vuoden 1971 rahastoyleissopimus" tarkoittaa vuoden 1971 kansainvälistä yleissopimusta öljyn aiheuttamien pilaantumisvahinkojen kansainvälisen korvausrahaston perustamisesta. Yleissopimukseen liittyvän vuoden 1976 pöytäkirjan osapuolten osalta kyseisen nimitteen katsotaan sisältävän vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen tuolla pöytäkirjalla muutettuna".

2. "Alus", "henkilö", "omistaja", "öljy", "pilaantumisvahinko", "torjuntatoimenpiteet", "tapahtuma" ja "järjestö" tarkoittavat samaa kuin vuoden 1992 vastuuyleissopimuksen 1 artiklassa.

3. "Maksuvelvoitteinen öljy" tarkoittaa jäljempänä a ja b kohdassa määriteltyä raakaöljyä ja polttoöljyä:

a) "Raakaöljy" tarkoittaa mitä tahansa luontaisena maaperässä esiintyvää nestemäistä hiilivetyseosta, myös milloin se on erityisesti käsitelty kuljetusta varten. Sanonta käsittää myös sellaiset raakaöljyt, joista on poistettu eräitä tislauksjakeita (niin sanottuja "esitislattuja raakaöljyjä") tai joihin on lisätty eräitä tislauksjakeita (niin sanottuja "rekonstituoituja raakaöljyjä").

b) "Polttoöljy" tarkoittaa sellaisia raakaöljyn raskaita tisleitä tai tähteitä tai tällaisten aineksien seoksia, jotka ovat tarkoitetut käytettäväksi polttoaineina lämmön tai energian tuottamisessa ja jotka laadultaan vastaavat American Society for Testing Materials-järjestön polttoöljyn määritystä numero 4:n (standardi D 396—69) polttoöljyä tai ovat sitä raskaampaa.

4. "Maksuysikkö" tarkoittaa samaa kuin vuoden 1992 vastuuyleissopimuksen V artiklan 9 kappaleessa.

5. "Aluksen vetoisuus" tarkoittaa samaa kuin vuoden 1992 vastuuyleissopimuksen V artiklan 10 kappaleessa.

6. "Tonni" tarkoittaa öljystä puhuttaessa metristä tonnia.

7. "Takaaja" tarkoittaa henkilöä, joka on antanut vuoden 1992 vastuuyleissopimuksen VII artiklan 1 kappaleen mukaisen, omistajan vastuun kattavan vakuutuksen tai muun rahavakuuden.

8. "Terminaali" tarkoittaa irtolastina tuotavan öljyn varastointialuetta, jolle vesitse kuljetettua öljyä voidaan siirtää, mukaan luettuina tällaiseen alueeseen mahdollisesti liittyvät rannikkovesissä olevat rakennelmat.

9. Ajoitettaessa tapahtumaa, joka muodostuu sarjasta eri tapauksia, tapahtuman ajankohdaksi on katsottava se päivä, jolloin ensimmäinen tapaus sattui.

2 artikla

1. Täten perustetaan pilaantumisvahinkojen korvaamista varten kansainvälinen rahasto, jonka nimeksi tulee "Vuoden 1992 kansainvälinen öljyvahinkojen korvausrahasto", josta jäljempänä käytetään nimitystä "rahasto", toteuttamaan seuraavia tarkoitusperiä:

a) korvaamaan pilaantumisvahinkoja siltä osin kuin vuoden 1992 vastuuyleissopimuksen antama suojia on riittämätön;

b) toteuttamaan asiaan liittyviä tässä yleissopimuksessa mainittuja päämääriä.

2. Rahasto on tunnustettava jokaisessa sopimusvaltiossa oikeushenkilöksi, jolle kuuluvat asianomaisen valtion lainsäädännön mukaiset oikeudet ja velvollisuudet ja joka voi olla oikeudenkäynnin osapuolena tuon valtion tuomioistuimissa. Jokaisen sopimusvaltion on tunnustettava rahaston johtaja (jäljempänä "johtaja") rahaston lailliseksi edustajaksi.

näjäkielisenä kappaleena, jonka kaikki tekstit ovat yhtä todistusvoimaisia.

Tehty Lontoossa 27 päivänä marraskuuta 1992.

Tämän vakuudeksi allekirjoittaneet, asianmukaisesti siihen valtuutettuina, ovat allekirjoittaneet tämän pöytäkirjan.

(Allekirjoitukset)

French, Russian and Spanish languages, each text being equally authentic.

DONE AT LONDON this twenty-seventh day of November one thousand nine hundred and ninety-two.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned being duly authorized for that purpose have signed this Protocol.

(Signatures)

38 artikla

Tallettaja

1. Tämä pöytäkirja ja 33 artiklan mukaisesti hyväksytyt muutokset talletetaan järjestön pääsihteerin huostaan.

2. Järjestön pääsihteerä:

a) ilmoittaa kaikille tämän pöytäkirjan allekirjoittaneille tai siihen liittyneille valtioille:

(i) jokaisesta uudesta allekirjoituksesta tai asiakirjan tallettamisesta ja niiden päivämääräistä;

(ii) jokaisesta 30 artiklan mukaisesta ilmoituksesta, mukaan lukien artiklan mukaisesti tehdyksi katsotuista ilmoituksista ja peruutuksista;

(iii) tämän pöytäkirjan voimaantulopäivästä;

(iv) päivämäärästä, johon mennessä 31 artiklassa määrätty irtisanomiset on tehtävä;

(v) korvausrajojen muuttamiseksi 33 artiklan 1 kappaleen mukaisesti tehdystä ehdotuksesta;

(vi) muutoksesta, joka on hyväksytty 33 artiklan 4 kappaleen mukaisesti;

(vii) muutoksesta, joka katsotaan hyväksytyksi 33 artiklan 7 kappaleen mukaisesti sekä päivämäärästä, jolloin muutos tulee kyseisen artiklan 8 ja 9 kappaleen mukaisesti voimaan;

(viii) tämän pöytäkirjan irtisanomista koskevan asiakirjan tallettamisesta, tallettamispäivästä ja irtisanomisen voimaantulopäivästä;

(ix) irtisanomisesta, joka katsotaan tehdyksi 34 artiklan 5 kappaleen mukaisesti;

(x) tämän pöytäkirjan jonkin artiklan edellyttämästä ilmoituksesta.

b) toimittaa tämän pöytäkirjan oikeaksi todistetun jäljennöksen kaikille pöytäkirjan allekirjoittaneille ja siihen liittyneille valtioille.

3. Järjestön pääsihteerä toimittaa heti tämän pöytäkirjan voimaantulon jälkeen sen tekstin Yhdistyneiden kansakuntien sihteeristölle rekisteröitäväksi ja julkaistavaksi Yhdistyneiden kansakuntien peruskirjan 102 artiklan mukaisesti.

39 artikla

Kielet

Tämä pöytäkirja on tehty yhtenä arabian-, englannin-, espanjan-, kiinan-, ranskan- ja ve-

Article 38

Depositary

1. This Protocol and any amendments accepted under Article 33 shall be deposited with the Secretary-General of the Organization.

2. The Secretary-General of the Organization shall:

(a) inform all States which have signed or acceded to this Protocol of:

(i) each new signature or deposit of an instrument together with the date thereof;

(ii) each declaration and notification under Article 30 including declarations and withdrawals deemed to have been made in accordance with that Article;

(iii) the date of entry into force of this Protocol;

(iv) the date by which denunciations provided for in Article 31 are required to be made;

(v) any proposal to amend limits of amounts of compensation which has been made in accordance with Article 33, paragraph 1;

(vi) any amendment which has been adopted in accordance with Article 33, paragraph 4;

(vii) any amendment deemed to have been accepted under Article 33, paragraph 7, together with the date on which that amendment shall enter into force in accordance with paragraphs 8 and 9 of that Article;

(viii) the deposit of an instrument of denunciation of this Protocol together with the date of the deposit and the date on which it takes effect;

(ix) any denunciation deemed to have been made under Article 34, paragraph 5;

(x) any communication called for by any Article in this Protocol;

(b) transmit certified true copies of this Protocol to all Signatory States and to all States which accede to the Protocol.

3. As soon as this Protocol enters into force, the text shall be transmitted by the Secretary-General of the Organization to the Secretariat of the United Nations for registration and publication in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations.

Article 39

Languages

This Protocol is established in a single original in the Arabic, Chinese, English,

määräiseen istuntoon. Johtaja kutsuu yleiskokouksen koolle viimeistään kuudenkymmenen päivän kuluttua pyynnön vastaanottamisesta.

2. Johtaja voi kutsua yleiskokouksen ylimääräiseen istuntoon omasta aloitteestaan kuudenkymmenen päivän kuluessa jonkin irtisanomiskirjan tallettamisesta, jos irtisanominen hänen mielestään johtaa huomattavaan jäljellä olevien sopimusvaltioiden maksujen nousuun.

3. Jos ylimääräiseen istuntoon 1 tai 2 kapaleen mukaisesti kokoontunut yleiskokous päättää, että jäljellä olevien sopimusvaltioiden maksut nousevat irtisanomisen vuoksi huomattavasti, mikä hyvänsä näistä valtioista voi viimeistään satakaksikymmentä päivää ennen irtisanomisen voimaantuloa irtisanoa tämän pöytäkirjan samasta päivästä lukien.

36 artikla

Voimassaolon lakkaaminen

1. Tämä pöytäkirja lakkaa olemasta voimassa, kun sopimusvaltioiden lukumäärä laskee alle kolmen.

2. Valtioiden, joita tämä pöytäkirja sitoo sen voimassaolon lakkaamista edeltävänä päivänä, tulee kyetä huolehtimaan siitä, että rahasto pystyy hoitamaan tämän pöytäkirjan 37 artiklan mukaiset tehtävänsä, ja tämä pöytäkirja sitoo niitä edelleen vain tässä tarkoituksessa.

37 artikla

Rahaston lopettaminen

1. Jos tämä pöytäkirja lakkaa olemasta voimassa, rahaston tulee kuitenkin:

a) täyttää velvollisuutensa ennen pöytäkirjan voimassaolon lakkaamista sattuneiden tapahtumien osalta;

b) saada käyttää oikeuksiaan maksuihin siinä määrin kuin niitä tarvitaan a kohdan mukaisten velvollisuuksien täyttämiseen, mukaan luettuina tähän tarvittavat rahaston hallintokulut.

2. Yleiskokous ryhtyy kaikkiin tarpeellisiin toimiin rahaston toiminnan täydelliseksi lopettamiseksi, muun muassa jäljellä olevien varojen jakamiseksi tasapuolisesti kaikkien rahastoon maksuja suorittaneiden henkilöiden välillä.

3. Tämän artiklan tarkoituksena varten rahasto pysyy oikeushenkilönä.

request the Director to convene an extraordinary session of the Assembly. The Director shall convene the Assembly to meet not later than sixty days after receipt of the request.

2. The Director may convene, on his own initiative, an extraordinary session of the Assembly to meet within sixty days after the deposit of any instrument of denunciation, if he considers that such denunciation will result in a significant increase in the level of contributions of the remaining Contracting States.

3. If the Assembly at an extraordinary session convened in accordance with paragraph 1 or 2 decides that the denunciation will result in a significant increase in the level of contributions for the remaining Contracting States, any such State may, not later than one hundred and twenty days before the date on which the denunciation takes effect, denounce this Protocol with effect from the same date.

Article 36

Cessation

1. This Protocol shall cease to be in force on the date when the number of Contracting States falls below three.

2. States which are bound by this Protocol on the day before the date it ceases to be in force shall enable the Fund to exercise its functions as described under Article 37 of this Protocol and shall, for that purpose only, remain bound by this Protocol.

Article 37

Winding up of the Fund

1. If this Protocol ceases to be in force, the Fund shall nevertheless:

(a) meet its obligations in respect of any incident occurring before the Protocol ceased to be in force;

(b) be entitled to exercise its rights to contributions to the extent that these contributions are necessary to meet the obligations under subparagraph (a), including expenses for the administration of the Fund necessary for this purpose.

2. The Assembly shall take all appropriate measures to complete the winding up of the Fund including the distribution in an equitable manner of any remaining assets among those persons who have contributed to the Fund.

3. For the purposes of this Article the Fund shall remain a legal person.

3 artikla

Tätä yleissopimusta sovelletaan yksinomaan:
a) pilaantumisvahinkoon, joka on aiheutunut:

(i) sopimusvaltion alueella mukaan lukien valtiolle kuuluva aluumeri; ja

(ii) kansainvälisen oikeuden mukaisesti perustetulla sopimusvaltion talousvyöhykkeellä tai, jos sopimusvaltio ei ole perustanut tällaista vyöhykettä, välittömästi asianomaisen sopimusvaltion aluumeren ulkopuolella olevalla ja siihen rajoitettavalla alueella, jonka sopimusvaltio on määrittänyt kansainvälisen oikeuden mukaisesti ulottumaan enintään 200 meripeninkulman päähän niistä perusviivoista, joista sen aluumeren leveys mitataan;

b) torjuntatoimenpiteisiin pilaantumisvahingon estämiseksi tai rajoittamiseksi, riippumatta siitä, missä näihin toimenpiteisiin on ryhdytty.

Korvaus

4 artikla

1. Rahaston on 2 artiklan 1 kappaleen a kohdan mukaisen tehtävänsä täyttämiseksi maksettava korvausta jokaiselle pilaantumisvahingosta kärsimään joutuneelle henkilölle, jos tämä ei ole voinut saada täyttä ja riittävää korvausta vahingosta vuoden 1992 vastuuyleissopimuksen nojalla sen vuoksi,

a) että vuoden 1992 vastuuyleissopimuksen nojalla ei ole syntynyt vahinkovastuuta;

b) että vahingosta vuoden 1992 vastuuyleissopimuksen nojalla vastaava omistaja on taloudellisesti kykenemätön selviytymään täysin velvoitteistaan ja että mainitun yleissopimuksen VII artiklan nojalla mahdollisesti annettu rahavakuus ei koske vahingonkorvausvaatimuksia tai on riittämätön niiden peittämiseen; omistaja katsotaan taloudellisesti kykenemättömäksi selviytymään velvoitteistaan ja rahavakuus riittämättömäksi, jos vahingosta kärsinyt henkilö ei ole pystynyt saamaan täyttä vuoden 1992 vastuuyleissopimuksen mukaista korvausta käytettyään hyväkseen kaikki asiaankuuluvat oikeudelliset keinot;

c) että vahinko ylittää omistajan vuoden 1992 vastuuyleissopimuksen mukaisen vastuun sanotun yleissopimuksen V artiklan 1 kappaleen mukaisesti rajoitettuna tai mihin tahansa muuhun, tämän yleissopimuksen voimaantulopäivänä voimassa olevaan tahi allekirjoittamista, ratifioimista tai liittymistä varten avoinna

olevaan kansainväliseen yleissopimukseen perustuvan vastuun.

Kohtuulliset kulut ja uhraukset, joita omistaja on vapaaehtoisesti suorittanut pilaantumisvahingon torjumiseksi tai rajoittamiseksi, on katsottava tässä artiklassa tarkoitetuksi pilaantumisvahingoksi.

2. Rahastolle ei aiheudu edellä olevan kappaleen nojalla mitään velvoitteita, jos:

a) se todistaa pilaantumisvahingon johtuneen sotatoimesta, viihollisuuksista, sisällissodasta tai kapinasta taikka sellaisesta öljystä, joka on päässyt tai päästetty sotalaivasta tahi muusta jonkin valtion omistuksessa tai hallinnassa olleesta aluksesta, joka tapahtuman ajankohtana oli valtion ei-kaupallisessa käytössä; tai

b) korvausvaatimuksen esittäjä ei voi todistaa vahingon johtuneen tapahtumasta, jossa yksi tai useampia aluksia on ollut osallisena.

3. Jos rahasto osoittaa pilaantumisvahingon johtuneen kokonaan tai osittain vahinkoa kärsineen henkilön tahallisuudesta teosta tai laiminlyönnistä taikka hänen välinpitämättömyydestään, rahasto voidaan vapauttaa kokonaan tai osittain velvollisuudestaan maksaa korvausta tuolle henkilölle. Rahasto vapautetaan joka tapauksessa siihen määrään asti, johon aluksen omistaja on voitu vapauttaa vuoden 1992 vastuuyleissopimuksen III artiklan 3 kappaleen mukaisesti. Rahastoa ei kuitenkaan vapauteta korvausvelvollisuudesta torjuntatoimenpiteiden osalta.

4. a) Jollei tämän kappaleen b ja c kohdassa toisin määrätä, rahaston maksettavaksi tämän artiklan nojalla kuuluvan korvauksen kokonaismäärä on jokaisen erillisen tapahtuman osalta rajoitettava siten, että mainittu määrä yhdessä sellaisen korvaussumman kanssa, joka on vuoden 1992 vastuuyleissopimuksen nojalla tosiasiallisesti suoritettu 3 artiklassa määritellystä tämän yleissopimuksen soveltamisalaan kuuluvasta pilaantumisvahingosta, ei saa ylittää 135 miljoonaa laskentayksikköä.

b) Jollei c kohdasta muuta johdu, rahaston maksettavaksi tämän artiklan nojalla kuuluvan korvauksen kokonaismäärä pilaantumisvahingosta, joka on johtunut luonteeltaan poikkeuksellisesta, väistämättömästä ja ylivoimaisesta luonnonilmiöstä, ei saa ylittää 135 miljoonaa laskentayksikköä.

c) Edellä a ja b kohdassa tarkoitettu enimmäiskorvaus on 200 miljoonaa laskentayksikköä tapahtumista, jotka sattuvat aikana, jolloin

tällä yleissopimuksella on kolme osapuolta, joiden osalta näiden osapuolten alueella olevien henkilöiden vastaanottaman asianomaisen maksuvelvoitteisen öljyn yhteenlaskettu määrä on ollut edellisenä kalenterivuonna 600 miljoonaa tonnia tai enemmän.

d) Vuoden 1992 vastuuyleissopimuksen V artiklan 3 kappaleen mukaisesti perustetulle rahastolle mahdollisesti kertyvää korkoa ei oteta huomioon laskettaessa rahaston maksettavaksi tämän artiklan mukaisesti kuuluvaa enimmäiskorvausta.

e) Tässä artiklassa mainitut määrät muunetaan kansalliseksi valuutaksi sen arvon mukaisesti, joka tällä valuutalla on erityisnosto-oikeuteen verrattuna päivänä, jonka rahaston yleiskokous määrää ensimmäiseksi korvauksen maksupäiväksi.

5. Milloin rahastoa kohtaan esitettyjen toteennäytettyjen vaatimusten määrä ylittää 4 kappaleen mukaisesti maksettavan korvauksen kokonaismäärän, käytettävänä oleva määrä on jaettava siten, että jokaisen toteennäytetyn vaatimuksen suhde vaatimuksen esittäjän tämän yleissopimuksen nojalla tosiasiallisesti saamaan korvaussummaan on kaikkien vaatimusten esittäjien osalta sama.

6. Rahaston yleiskokous voi päättää, että tämän yleissopimuksen mukainen korvaus voidaan poikkeustapauksissa maksaa, vaikka aluksen omistaja ei olisikaan perustanut vuoden 1992 vastuuyleissopimuksen V artiklan 3 kappaleen mukaista rahastoa. Tällöin sovelletaan vastaavasti tämän artiklan 4 kappaleen e kohtaa.

7. Rahaston on jonkin sopimusvaltion pyynnöstä tarpeen vaatiessa parhaan kykynsä mukaan autettava tuota valtiota saamaan nopeasti käyttöönsä sellaisia henkilöitä, varusteita ja muuta apua, joita tarvitaan, jotta mainittu valtio voisi ryhtyä toimenpiteisiin sellaisesta tapahtumasta johtuvan pilaantumisvahingon ehkäisemiseksi tai lieventämiseksi, josta rahasto saattaa joutua maksamaan korvausta tämän yleissopimuksen nojalla.

8. Rahasto voi ohjesäännössään määrättävillä ehdoilla varata luotonsaantimahdollisuudet sellaisen pilaantumisvahingon torjuntatoimenpiteiden rahoittamiseksi, josta rahasto saattaa joutua maksamaan korvausta tämän yleissopimuksen nojalla.

5 artikla

(kumottu)

6 artikla

Oikeudet korvaukseen 4 artiklan nojalla raukeavat, jollei niihin perustuvaan oikeudenkäyntiin ole ryhdytty tai 7 artiklan 6 kappaleen mukaista ilmoitusta ole tehty kolmen vuoden kuluessa vahingon tapahtumispäivästä. Missään tapauksessa ei oikeudenkäyntiin kuitenkaan saa ryhtyä sen jälkeen, kun kuusi vuotta on kulunut vahingon aiheuttaneen tapahtuman ajankohdasta.

7 artikla

1. Jollei tämän artiklan jäljempänä olevista kappaleista muuta johdu oikeudenkäyntiin rahastoa vastaan tämän yleissopimuksen 4 artiklan mukaisen korvauksen saamiseksi saa ryhtyä ainoastaan tuomioistuimessa, joka on vuoden 1992 vastuuyleissopimuksen IX artiklan nojalla pätevä käsittelemään vaatimukset sellaista omistajaa vastaan, joka on tai joka olisi ollut ainoastaan saman yleissopimuksen III artiklan 2 kappaleen tarkoittamassa vastuussa asianomaisen tapahtuman aiheuttamasta pilaantumisvahingosta.

2. Sopimusvaltion on varmistauduttava siitä, että sen tuomioistuimilla on tarpeellinen tuomiovalta 1 kappaleessa tarkoitettuihin toimiin ryhtymiseksi rahastoa vastaan.

3. Milloin aluksen omistajaa tai hänen takajaansa vastaan ryhdytään korvauksen saamiseksi pilaantumisvahingosta oikeudenkäyntiin tuomioistuimessa, joka on pätevä vuoden 1992 vastuuyleissopimuksen IX artiklan mukaan, tuolla tuomioistuimella on yksinomainen tuomiovalta jokaisessa oikeudenkäynnissä, johon rahastoa vastaan ryhdytään tämän yleissopimuksen 4 artiklan nojalla. Milloin kuitenkin oikeudenkäynti korvauksen saamiseksi pilaantumisvahingosta vuoden 1992 vastuuyleissopimuksen nojalla on pantu vireille sellaisen valtion tuomioistuimessa, joka on vuoden 1992 vastuuyleissopimuksen mutta ei tämän yleissopimuksen osapuolena, on jokaisen tämän yleissopimuksen 4 artiklan perustuva oikeudenkäynti rahastoa vastaan pantava vireille kantajan valinnasta riippuen joko sen valtion tuomioistuimessa, jossa rahaston päätoimipaikka sijaitsee, tai sellaisessa tämän yleissopimuksen osapuolena olevan valtion tuomioistuimessa, joka on pätevä vuoden 1992 vastuuyleissopimuksen XI artiklan mukaan.

4. Sopimusvaltion tulee huolehtia siitä, että rahastolla on väliintulo-oikeus mihin tahansa vuoden 1992 vastuuyleissopimuksen IX artik-

lan mukaisesti toimitettavaan oikeudenkäyntiin aluksen omistajaa tai hänen takaaajaansa vastaan saman valtion asianomaisessa tuomioistuimessa.

5. Jollei 6 kappaleessa toisin määrätä, rahastoa eivät sido mitkään sellaisissa oikeudenkäynneissä annetut tuomiot tai päätökset, joissa se ei ole ollut osapuolena, eikä mikään sovitteluratkaisu, jossa se ei ole osapuolena.

6. Milloin omistajaa tai hänen takaaajaansa vastaan on ryhdytty korvauksen saamiseksi pilaantumisvahingosta oikeudenkäyntiin jonkin sopimusvaltion asianomaisessa tuomioistuimessa vuoden 1992 vastuuyleissopimuksen nojalla, oikeudenkäynnin kullakin osapuolella on 4 kappaleen määräyksiin vaikuttamatta valtion kansallisen lainsäädännön mukaisesti oikeus ilmoittaa oikeudenkäynnistä rahastolle. Mikäli mainitunlainen ilmoitus on tehty sen maan lainsäädännön edellyttämää menettelyä noudattaen, jossa asianomainen tuomioistuin sijaitsee, ja niin hyvissä ajoin ja sellaisella tavalla, että rahasto on tosiasiallisesti voinut tehokkaasti osallistua asianomaisena oikeudenkäyntiin, jokainen tuomioistuimen oikeudenkäynnissä antama tuomio on, saatuaan lainvoiman ja tultuaan täytäntöönpanokelpoiseksi siinä valtiossa, jossa se annettiin, rahastoa sitova sikäli, ettei rahasto voi kiistää päätökseen sisältyviä tosiseikkoja ja johtopäätöksiä, vaikka se ei olisikaan tosiasiallisesti ollut väliintulijana oikeudenkäynnissä.

8 artikla

Jollei 4 artiklan 5 kappaleessa tarkoitettuja jakamista koskevasta päätöksestä muuta johdu, jokainen 7 artiklan 1 ja 3 kappaleen mukaisen tuomiovallan omaavan tuomioistuimen rahastoa vastaan antama tuomio on, sitten kun se on tullut alkuperävaltiossa täytäntöönpanokelpoiseksi eikä siihen voida enää tuossa valtiossa tavanomaisin keinoin hakea muutosta, tunnustettava ja saatettava voimaan jokaisessa sopimusvaltiossa vuoden 1992 vastuuyleissopimuksen X artiklassa määrätyillä ehdoilla.

9 artikla

1. Rahastolla on sijaantulo-oikeutensa nojalla tämän yleissopimuksen 4 artiklan 1 kappaleen nojalla pilaantumisvahingosta maksaansa korvaukseen nähden kaikki ne oikeudet, jotka vuoden 1992 vastuuyleissopimuksen nojalla kuuluisivat asianomaisen korvauksen

saajalle, aluksen omistajaan tai tämän takaaajaan nähden.

2. Tämän yleissopimuksen määräykset eivät vaikuta takautumis- tai sijaantulo-oikeuksiin, jotka rahastolle kuuluvat muihin kuin edellä olevassa kappaleessa mainittuihin henkilöihin nähden. Missään tapauksessa sijaantulo-oikeus tällaista henkilöä vastaan ei saa olla huonompi kuin sen henkilön vakuutuksenantajalle kuuluva vastaava oikeus, jolle korvaus on maksettu.

3. Loukkaamatta muita sijaantulo- tai takautumisoikeuksia, joita mahdollisesti on olemassa rahastoa kohtaan, sopimusvaltiolle tai sen laitokselle, joka on maksanut korvausta pilaantumisvahingosta kansallisen lainsäädännön mukaisesti, kuuluvat sijaantulo-oikeuden kautta samat oikeudet, joita korvauksen saanut henkilö olisi tämän yleissopimuksen nojalla nauttinut.

Rahastoon suoritettavat maksut

10 artikla

1. Vuosimaksuja rahastoon on velvollinen suorittamaan kunkin sopimusvaltion osalta jokainen henkilö, joka on 12 artiklan 2 kappaleen a tai b kohdassa tarkoitettujen kalenterivuoden aikana vastaanottanut yhteensä 150 000 tonnia ylittävät määrät:

a) mainitun valtion satamiin tai terminaaleihin maksuvelvoitteista öljyä, joka on kuljetettu näihin satamiin tai terminaaleihin meritse; ja

b) tuon sopimusvaltion alueella sijaitseviin laitoksiin maksuvelvoitteista öljyä, joka on kuljetettu meritse ja purettu ei-sopimusvaltion satamaan tai terminaaliin, kuitenkin niin, että kysymyksessä oleva maksuvelvoitteinen öljy otetaan tämän kohdan nojalla huomioon ainoastaan siinä vaiheessa, kun se puheena olevassa ei-sopimusvaltiossa tapahtuneen purkamisensa jälkeen otetaan ensimmäisen kerran vastaan jossakin sopimusvaltiossa.

2. a) Milloin sellaisen maksuvelvoitteisen öljyn määrä, jonka joku henkilö on vastaanottanut sopimusvaltion alueella kalenterivuoden aikana, ja sellaisen maksuvelvoitteisen öljyn määrä, jonka jokin liitännäishenkilö tai jotkin liitännäishenkilöt ovat vastaanottaneet samaan sopimusvaltioon, ylittävät yhdessä 150 000 tonnia, tuon henkilön on 1 kappaleen tarkoituksen toteuttamiseksi suoritettava maksut tosiasiallisesti vastaanottamastaan määrästä, vaikka se ei ylittäisikään 150 000 tonnia.

b) "Liitännäishenkilö" tarkoittaa mitä ta-

hansa tytäryhtiötä tai yhteisömuotoisessa olevaa yhteisöä. Kansallinen lainsäädäntö ratkaisee kulloinkin, onko henkilön katsottava kuuluvan tämän määritelmän piiriin.

11 artikla

(kumottu)

12 artikla

1. Mahdollisten vuosimaksujen suuruuden määrittämiseksi ja ottaen huomioon tarpeen ylläpitää riittävää käteisrahastoa yleiskokouksen on arvioitava jokaista kalenterivuotta varten erityisessä talousarviossa:

i) Menot

a) rahaston hallintokulut asianomaisena tilivuonna sekä aikaisempien vuosien toiminnasta mahdollisesti aiheutunut vaje;

b) maksut, jotka rahasto joutuu todennäköisesti suorittamaan tilivuonna täyttääkseen sille esitettävät 4 artiklan nojalla maksettaviksi erääntyvät vaatimukset, siltä osin kuin suoritettujen määrien kokonaismäärä, siihen luetuina rahaston tällaisten vaatimusten täyttämiseksi aikaisemmin ottamien lainojen kuoleusmaksut, ei yhden tapahtuman osalta ylitä neljä miljoonaa laskentayksikköä;

c) maksut, jotka rahasto joutuu todennäköisesti suorittamaan tilivuonna täyttääkseen sille esitettävät 4 artiklan nojalla maksettaviksi erääntyvät vaatimukset, siltä osin kuin suoritettujen summien kokonaismäärä, siihen luetuina rahaston tällaisten vaatimusten täyttämiseksi aikaisemmin ottamien lainojen kuoleusmaksut, ylittää jonkin tapahtuman osalta neljä miljoonaa laskentayksikköä;

ii) Tulot

a) aikaisempien vuosien toiminnasta mahdollisesti jääneet varat, kertyneet korot niihin luetuina;

b) talousarvion tasapainottamisen mahdollisesti edellyttämät vuosimaksut;

c) mahdolliset muut tulot.

2. Yleiskokouksen on määrittävä perittävien maksujen kokonaismäärä. Johtaja laskee päätöksen perusteella jokaisen sopimusvaltion osalta vuosimaksun jokaiselle 10 artiklassa mainitulle henkilölle:

a) siltä osin kuin vuosimaksu tullaan käyttämään 1 kappaleen i osaston a ja b kohdassa tarkoitettujen maksujen peittämiseen, kiinteän summan nojalla, joka on määrätty jokaista sellaista maksuvelvoitteista öljytonnia kohden,

jonka mainittu henkilö on asianomaisessa valtiossa vastaanottanut edellisenä kalenterivuonna; ja

b) siltä osin kuin vuosimaksu tullaan käyttämään tämän artiklan 1 kappaleen i osaston c kohdassa tarkoitettujen maksujen peittämiseen, kiinteän summan nojalla, joka on määrätty jokaista sellaista maksuvelvoitteista öljytonnia kohden, jonka mainittu henkilö on vastaanottanut kysymyksessä olevan tapahtuman sattumisvuotta edeltäneenä vuonna, edellyttäen että mainittu valtio on ollut tapahtuman ajankohdana tämän yleissopimuksen osapuolena.

3. Edellä 2 kappaleessa tarkoitettua määrää on laskettava jakamalla tarvittavien maksujen kokonaismäärä kaikissa sopimusvaltioissa asianomaisena vuonna vastaanotetun maksuvelvoitteisen öljyn kokonaismäärällä.

4. Vuosimaksu on maksettava rahaston ohjesäännössä määrättyinä päivinä. Yleiskokous voi muuttaa maksupäivää.

5. Yleiskokous voi päättää tehdä rahaston varainhoitosäännösten mukaisilla ehdoilla siirtoja 12 artiklan 2 kappaleen a kohdan ja b kohdan mukaisesti saatujen varojen välillä.

13 artikla

1. Jokainen 12 artiklan nojalla rahastoon maksettavaksi erääntynyt maksu, joka on viivästynyt, kasvaa korkoa rahaston ohjesäännössä määrätyn prosenttiluvun mukaan, kuitenkin niin, että eri tilanteita varten voidaan määrätä eri korkoprosentit.

2. Sopimusvaltion on huolehdittava siitä, että jokainen tämän yleissopimuksen nojalla tuon valtion alueella vastaanotettavan öljyn suhteen syntyvä maksuvelvollisuus täytetään, ja ryhdyttävä sellaisiin lainsäädäntönsä mukaisiin soveliaisiin toimenpiteisiin, tarvittaessa pakotoimiinkin, joita kysymyksessä olevan velvoitteen tehokas soveltaminen edellyttää, kuitenkin niin, että mainitut toimenpiteet kohdistuvat ainoastaan niihin henkilöihin, jotka ovat maksuvelvollisia rahastoa kohtaan.

3. Milloin henkilö, joka on 10 ja 12 artiklan mukaan velvollinen suorittamaan maksuja rahastoon, ei täytä velvoitteitaan jonkin maksunsa tai sen osan osalta ja jos hänen maksunsa viivästyy, johtajan on ryhdyttävä rahaston puolesta kaikkiin asianmukaisiin toimenpiteisiin häntä vastaan erääntyneen määrän perimiseksi. Mikäli laiminlyöjä on kuitenkin aivan ilmeisesti maksukyvytön tai mikäli olosuhteet siihen muuten oikeuttavat, yleiskokous voi

johtajan esityksestä päättää, ettei toimenpiteisiin ryhdytä tai niitä jatketa maksuvelvollista kohtaan.

— — — — —

36 ter artikla

1. Jollei tämän artiklan 4 kappaleen määräyksistä muuta johdu, sopimusvaltion yhden kalenterivuoden aikana vastaanottamaa maksuvelvoitteista öljyä koskevat vuosimaksut eivät saa ylittää 27,5 prosenttia vuoden 1971 yleissopimusta muuttavan vuoden 1992 pöytäkirjan nojalla maksettavien vuosimaksujen kokonaismäärästä kunkin kalenterivuoden osalta.

2. Jos 12 artiklan 2 ja 3 kappaleiden määräysten soveltaminen johtaisi yhden sopimusvaltion maksuvelvollisten maksettavaksi tulevien maksujen kokonaismäärän kasvuun tiettyinä kalenterivuonna yli 27,5 prosenttiin kaikista maksuista, kyseisessä valtiossa sijaitsevien maksuvelvollisten maksuja alennetaan suhteel-

lisesti yhtä paljon siten, että heidän yhteenlasketut maksunsa vastaavat 27,5 prosenttia kyseisenä vuonna rahastoon maksettavien maksujen kokonaismäärästä.

3. Jos sopimusvaltion henkilöiden maksuja vähennetään tämän artiklan 2 kappaleen nojalla, kaikkien muiden sopimusvaltioiden henkilöiden maksuja lisätään suhteellisesti yhtä paljon siten, että kaikkien henkilöiden rahastoon maksettavaksi tulevien maksujen kokonaismäärä kyseisenä kalenterivuonna saavuttaa yleiskokouksen päättämän maksujen kokonaismäärän.

4. Tämän artiklan 1—3 kappaleiden määräyksiä noudatetaan, kunnes maksuvelvollisen öljyn kokonaismäärä kaikissa sopimusvaltioissa yhden kalenterivuoden aikana ylittää 750 miljoonaa tonnia tai kunnes viisi vuotta on kulunut kyseisen vuoden 1992 pöytäkirjan voimaantulosta, riippuen siitä kumpi tapahtuu aikaisemmin.

